

Знай наших!

Після останнього стрибка, коли перед ним ще мали виступити три спортсмени, Саша сказав на камеру: «Мамо і тату, я щось привезу!»

Болить!

Фото із сайту de.sott.net.

Чому ніхто і досі не покараний за їхню смерть?

НА МІСЦІ РОЗСТРІЛУ ДОСІ ЛЕЖАТЬ КАСКИ, ШИНИ... А ДЕ Ж ПАМ'ЯТНИК ГЕРОЯМ НЕБЕСНОЇ СОТНІ?

Як ви вважаєте, чи гідно Україна шанує людей, які поклали своє життя або віддали здоров'я на Майдані Революції гідності 4 роки тому? Це запитання ми поставили родичам загиблих героїв і безпосереднім учасникам тих буремних подій

с. 4-5 >>

Резонанс

На Рівненщині — другий фронт: бурштинокопачі пішли в атаку

В урочищі Осова Дубровицького району між незаконними старателями і працівниками поліції сталася сутичка, у результаті якої п'ятеро правоохоронців отримали тілесні ушкодження. На місці події вдалося затримати сімох активних учасників заворушень

с. 3 >>

Шаблі догори — наш козак взяв олімпійське «золото»!!!

29-річний Олександр Абраменко із Миколаївської області став першим українцем, який виграв зимову Олімпіаду під синьо-жовтим прапором!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Фото із сайту AFP.com.

Станом на недільний ранок результати українських спортсменів на «білій» Олімпіаді у Пхьончхані були абсолютно провальними, можна навіть сказати — депресивно-вбивчими. Наша головна надія — біатлончині — «завалили» всі чотири особисті гонки. Нічим не змогли порадувати біатлоністи, лижниці та лижники.

«Хочу, щоб моя медаль була не єдиною для українців!»

А в інших видах спорту ми здебільшого були дуже далекими навіть від проходження кваліфікацій. Реальною «медальною» надією (бо щодо жіночої біатлонної естафети ентузіазму в багатьох таки поменшало) лишився фристайліст Олександр Абраменко, який спеціалізується на лижній акробатиці. І він таки перевершив усі наші сподівання, взявши не просто медаль, а «золоту» медаль! І став першим українцем — «зимовим» олімпійським чемпіоном під синьо-жовтим прапором!

« У Турині-2006 він посів 27-ме місце, у Ванкувері-2010 став 24-м, у Сочі-2014 — 6-м і ось у Пхьончхані-2018 — «золото»! »

У суботу Олександр лише з другої спроби пройшов кваліфікацію і вийшов у перший фінал — «фінал дванадцятьох». Старт у неділю о 13.00 — дев'ять кращих виходять у другий фінал. Абраменко демонструє третій результат — тож впевнено долає і цю стадію. Натомість у змаганні дев'яти він стає четвертим і пробивається у шістку кращих, яка й мала «розіграти» медалі в третьому фіналі!

У вирішальному стрибку досвідчений Абраменко (це для нього четверта Олімпіада!) зумів продемонструвати прекрасний результат — 128.51, який фактично гарантував йому медаль. Але яку? Приміром, у Сочі-2014 народжений у Радивиліві на Рівненщині Антон Кушнір виборов для Білорусі «золото» у цій дисципліні з результатом 134,5!

Було зрозуміло, що суперники ризикуватимуть.

Закінчення на с. 13

Доброго дня вам, люди!

«Великою людиною є не той, хто бачить ангелів,
а той, хто бачить свої гріхи»

Ісусів терновий вінець ми не зможемо на себе приміряти, і навіть миті не вистіймо під вагою Його Хреста. Але цвяхами, якими Його розпинали, прибили до Хреста і наші гріхи...

Календарна зима наближається до завершення. В атмосфері – запах пробудження і прагнення змін. Є нагода змінитися – настав Великий піст.

«Ми силуємо, переборюємо себе для того, щоб побачити гріхи, які ховаються глибоко всередині. Коли беремося по-стувати, гріхи самі починають буквально вилізати з нас. Оголюються наші нерви, емоції, ми дратуємося з того, на що раніше, можливо, й уваги не звертали. Це піст дає свої плоди. А великою людиною є не той, хто бачить ангелів, а той, хто бачить свої гріхи», – каже отець Сергій Ющик (перший проректор Київської духовної академії і семінарії УПЦ МП). Тож дай, Боже, нам сили у боротьбі!

«Вінець із тернини поклали Йому на голову» (Євангеліє від Івана).

Художник без імені малює почуття

Серед засилля авангардизму й абстракціонізму глядачеві без підготовки важко побачити якийсь сенс, але трапляються в сучасному живописі й доволі доступні й душевні речі

Леонід ОЛІЙНИК

На підлозі лежить дівчина, зі спини якої випали дві «пальчикові» батарейки; груди хлопчика пронизані ланцюгами, на яких висить замок; дитина тримає за руки батьків, а вони, мов піщані, розвіюються вітром... Такі сюжети зображає на своїх картинах японський художник, про якого майже нічого не відомо. Підписується він в інтернеті ніком avogadob. А на його сторінці в соцмережі Twitter замість фото розміщений портрет італійського вченого Амедео Авогадро. Саме тому напрошується висновок, що митець захоплюється хімією. Це видно і з його робіт. На одній – «світло» крапає на людину, яка сидить у лійці, і просочується кризь неї, перетворюючись на «темряву» (на фото). Ці малюнки переглянули мільйони людей у «всесвітній павутині», а їхній автор і далі асоціюється лише з незрозумілим словом із семи букв і маленької цифри.

Став директором у 25!

«Завтра святкує 60-літній ювілей відданий своїй справі керівник Шклинської школи 1985–2011 років, педагог від Бога, Іван Миколайович Данилюк», – пишуть учителі зі Шклина. Розпочинав Іван Миколайович педагогічну діяльність вихователем Любешівського СПТУ, викладав трудове навчання у школі села Брани на Горохівщині. А коли у 25 років отримав пропозицію стати директором у Лобачівці, то сміливо, без вагань узявся й за цю відповідальну справу. 36 літ учительської праці промайнули, як мить, та ще й досі педагог учить школярів пов'язувати теорію із життям, заохочує пошуки і відкриття, та й просто вміє організувати і здружити дітей. Тепло відгукуються про Івана Миколайовича учні й батьки, з повагою говорять колеги: «Він буває різним: урівноваженим і емоційним, вдумливим і веселим, але завжди – щирим, привітним, доброзичливим. Постійно у вирі шкільних справ, у полоні бажання служити дітям. Лірична душа, щире серце, сповнене любові до життя».

Як Вам, тепло від таких слів, правда ж, Учителю?

ГОВОРЯТЬ ДІТИ

Малий у дитсадку пригощає друга цукерками:

– Візьми скільки хочеш, тільки не багато.

Залізничний сервіс: міняють валюту, не виходячи з поїзда

Кость ГАРБАРЧУК

– Рублі, долари, євро, – вагоном швидкого потяга Москва–Ковель іде валютний міняйло. Таку картину довелося спостерігати минулої неділі, коли їхав із Коростеня на Волинь. За годину наполегливий чоловік двічі обійшов усі вагони. Поцікавився в нього, чи можна обміняти польські злоті.

– Звичайно, хоч фунти стерлінгів, – з посмішкою та ввічливо відповів валютник, який одразу перейшов на українську мову.

Я ще й подумав, яка у нас турботлива Укрзалізниця, як піклується про своїх пасажирів. Сервіс прямо у вагоні. Але це ще не все. У

Новограді-Волинському з величезними торбами зайшли дві жіночки. Вони голосно рекламували свій товар і жваво торгували постільною білизною, рушниками та скатертинами виробництва Житомирського льонокомбінату. А ціни значно нижчі за базарні. Пасажири залюбки купували якісні набори підодіяльників, наволочок та простиратл. За ними пішли глухонімі продавці ікон та календарів, котрі розкладали свою продукцію з картонними табличками, де зазначена ціна. Так що їхати було зовсім не нудно. Звичайно, стало б веселіше, якби у вагон зайшов циганський квартет із гітарою та гармошкою.

ПРИВІТАЙТЕ ІМЕННИКІВ:

20 – Парфеній, Лука, Петро, Георгій, Юрій.

21 – Сава, Захар, Федір, Степан, Прохор, Макар, Никифор, Полікарп.

■ Притча

«Перукарів не існує!»

Один чоловік прийшов у перукарню. Мова повелася про Бога. – Що б ви мені не говорили, а я не вірю, що Бог є, – каже перукар. – Досить вийти на вулицю, щоб у цьому переконатися. От звідки стільки хворих, безпритульних? Якби Він дійсно існував, не було б ні страждань, ні болю.

Майстер закінчив роботу, і клієнт щедро розплатився, а вже на вулиці побачив зарослого і неголеного чоловіка. Тоді він повернувся назад і, вказуючи на бродягу, сказав:

– Перукарів не існує! Інакше не було б зарослих і неголених людей, як он той чоловік на вулиці.

– Ну, дорогенький, справа ж не в перукарів. Просто люди самі до мене не приходять.

– І я про те ж: Бог є. Просто люди не шукають Його і не приходять до Нього. Ось чому в світі так багато болю і страждань.

Бард запрошує на «Реабілітацію»

Поет, автор-виконавець власних пісень, волонтер із псевдо Бард Микола Більшевич запрошує на творчий вечір «Реабілітація» до Палацу культури Луцька 23 лютого о 18.00. Вхід вільний. Без квітів.

■ Прогноз погоди

На Луки спостерігайте за сонцем і хмарами

Сьогодні вшановують преподобного Луку Елладського. У давнину цього дня пекли пірижки з цибулею, а погоду визначали за сонцем і хмарами. Якщо сонце «заходить червоно» – літо буде холодним, якщо хмари високо – на сприятливу погоду. А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **сьогодні – малохмарно, без опадів, на дорогах ожеледиця.** Вітер південно-східний, 3–8 метрів за секунду. Температура повітря по області – від нуля до 5, у Луцьку – 1–3 градусів морозу. **21-го – мінлива хмарність, без істотних опадів, на дорогах подекуди ожеледиця.** Вітер східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 6–11, вдень – 1–6 градусів морозу. **На Рівненщині сьогодні – малохмарно, 2–11, 21-го – 2–7 градусів морозу.** За багаторічними спостереженнями, найтепліше 20 лютого було 2015 року – плюс 8, найхолодніше – 1954-го – мінус 26 градусів.

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.
Тел. 72–38–94

■ Резонанс

А Петро Порошенко обіцяв, що таких «марсіанських» пейзажів скоро не буде...

І на Рівненщині — фронт: бурштинокопачі пішли в атаку

В урочищі Осова Дубровицького району між незаконними старателями і працівниками поліції сталася сутичка, у результаті якої п'ятеро правоохоронців отримали тілесні ушкодження. На місці події вдалося затримати сімох активних учасників заворушень

Валентин СТАВСЬКИЙ

За словами правоохоронців, близько 13-ї години співробітники райвідділення поліції і роти поліції особливого призначення забезпечували охорону працівників лісових господарств, які екскаватором закопували ями і рови, утворені внаслідок незаконного промислу. У цей час їх оточили близько двохсот місцевих мешканців, вимагаючи покинути територію й дозволити видобувати бурштин. У разі невиконання погрожували вбивствами.

Згодом між натовпом і поліцейськими виникла сутичка, під час якої зловмисники у грубій формі чинили опір правоохоронцям: били їх дерев'яними палицями, пошкодили автомобіль, зрізали дерева, чим заблокували вихід із лісового масиву. Під час протистояння п'ятеро працівників поліції отримали тілесні ушкодження.

За цим фактом розпочато досудове розслідування за статтями 294 (масові заворушення), 342 (опір представникам правоохоронно-

го органу), 343 (втручання в діяльність правоохоронного органу) і 345 (погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу) Кримінального кодексу України. Зловмисникам повідомили про підозру у вчиненні масових заворушень та затримали їх. Вони перебувають в ізоляторі тимчасового тримання. За скоєне їм загрожує до 8 років позбавлення волі.

Тим часом на півночі Рів-

штинокопачі начебто сплачують за «квитки» по 600 доларів за кожен мотопомпу і віддають «наглядачам» 50 відсотків від заробленого.

У зв'язку з цим депутати Рівненської обласної ради на позачерговій сесії прийняли звернення до Президента України, Кабінету Міністрів, Генеральної прокуратури, Служби безпеки України і Міністерства внутрішніх справ України щодо врегулювання ситуації із

« В урочищі Гальбин, що в Сарненському районі, вже кілька днів працює по 200 мотопомп, якими щодня наминають «сонячного каміння» на 300 тисяч доларів. Бурштинокопачі начебто сплачують за «квитки» по 600 доларів за кожен мотопомпу і віддають «наглядачам» 50 відсотків від заробленого. »

ненщини як мили, так і дали мильють бурштин. І ніщо не зупиняє ласих до грошей — ні сніг, ні мороз. Зокрема, в урочищі Гальбин, що в Сарненському районі, вже кілька днів працює по 200 мотопомп, якими щодня наминають «сонячного каміння» на 300 тисяч доларів. Бур-

незаконним янтарним промислом на території краю, відновлення роботи оперативного штабу Національної поліції України з боротьби із нелегальним видобутком бурштин та вжиття невідкладних заходів для припинення цього незаконного бізнесу. ■

■ Пульс дня

Японський дипломат порадив, як вивчити українську

Керівник політичного відділу посольства Країни Сонця, що сходить, у нашій державі Дайсуке Мінаміно вільно володіє солов'їною. Почав вивчати її 20 років тому ще аспірантом японського вузу

Чоловік згадує, що важко було знайти знавців мови, бракувало підручників. «Щоб почути живу українську, ловив хвилі «Радіо «Свобода», «Голосу Америки», Міжнародного українського радіо. Якість звуку не дуже добра, але то був єдиний спосіб почути вимову», — пояснює Мінаміно. За його словами, він знав російську. Вивчати ще одну слов'янську мову не хотілось. «Але мій науковий керівник наполягав: «Обов'язково. Аналізува-

ти Україну треба не через Росію, бо це не має сенсу», — каже дипломат. Прибувши до Києва, японець вирішив усім відповідати лише українською, навіть російськомовним. «Головне — якомога більше чути живе мовлення. Навіть у Токіо я слухаю українське радіо, читаю новинні сайти, журнали, газети і книги. Це збільшує запас слів. Іще люблю дивитися передачі з правильними та неправильними варіантами застосування лексики», — каже дипломат. ■

Росіяни полюють на мощі Ярослава Мудрого

У 2009 році саркофаг князя в Софіївському соборі відкрили, а там виявилися останки іншої людини, яка померла значно пізніше

Відтоді Україна почала активні пошуки, а знайшли рештки у Нью-Йорку. В останні роки ведуться переговори щодо повернення на Батьківщину праху святого Ярослава Мудрого. Як розповіла гендиректор Національного заповідника «Софія Київська» Неля Куковальська, у 2016–2017 роках росіяни пропонували священикам храму Святої Трійці у Брукліні 2 мільйони доларів за мощі князя. Вона зазначає,

що має письмове свідчення учасника тих торгів. За її словами, ця сума здалася американцям недостатньою, тож угода не відбулася. Та й у Департамент юстиції США з України надійшов лист про розшук останків князя. «Упевнена, росіяни не залишили цю ідею. Також мені відомо, що в Росії створена спеціальна група вчених, які досліджують матеріали щодо останків Ярослава Мудрого», — зазначила Неля Куковальська. ■

У Сергія Лаврова остаточно поїхав дах

Глава російського МЗС заявив, що Україна дійшла до такого стану, що не може вести власного управління, тобто не спроможна бути незалежною державою

Таку заяву він зробив під час виступу на Мюнхенській конференції з безпеки. «Сьогодні країна з величезним потенціалом, талановитим народом зведена до стану нездатності самостійно справлятися»,

— вважає Лавров. Він додав, що Москва, як ніхто інший, зацікавлена у вирішенні «внутрішньоукраїнської кризи».

Без сумніву, Кремль так хоче нам допомогти, що готовий задушити у своїх обіймах. ■

Фінляндія та Білорусь хочуть направити миротворців на Донбас

ООН має розглянути застосування контингенту у 20 тисяч військових із країн, які не є членами НАТО, і 4 тисяч поліцейських, щоб допомогти вирішити кризу в Україні

Президент Фінляндії Саулі Ніністе на конференції з безпеки в Мюнхені заявив, що його держава повинна брати участь у миротворчій місії ООН на Донбасі, адже це найсерйозніша проблема в Європі і, якщо випадає можливість її вирішити, то треба брати в цьому участь.

Раніше про бажання ввести миротворчий контингент у зону конфлікту в Україні заявила і Білорусь. Олександр Лукашенко при цьому зазначив, що до-

лучиться до місії тільки за наявності домовленостей між президентами України і Росії. Адже, як відомо, наразі не існує єдиного бачення, де контингент має базуватися: Петро Порошенко наполягає на розміщенні його на усій захопленій території, в тому числі — на кордоні з Росією, Володимир Путін пропонує наявність місії лише на лінії розведення сторін. Австрія також готова розглянути участь своїх військових у миротворчій місії ООН на Донбасі. ■

■ Прямая мова

Святослав ВАКАРЧУК, лідер групи «Океан Ельзи», вважає, що успішний політик у сучасній Україні має бути «кіборгом»:

Людина, яка йде в політику чи у виконавчі або судові органи, має бути прикладом. Це ніби записатися добровольцем на фронт. Не буває так, щоб ти йшов на війну і не жертвував комфортом, спокоєм сім'ї, власною безпекою. Люди йдуть захищати свою країну, усвідомлюючи ризики. Саме цим добровольці надихають інших. Успішний політик у такій державі, як сьогоднішня Україна, має бути не просто добровольцем. Успішний політик в Україні сьогодні має справді бути кіборгом.

Погляд

Кость ГАРБАРЧУК,
редактор відділу місцевого
самоврядування та сільського
життя газети «Волинь-нова»

А МОЖЕ, ЦЕ ВСЕ БУЛО НЕ З НАМИ?

Усе розпочалося з нашого спільного, але не до кінця усвідомленого бажання стати європейцями, яке під брутальним натиском 2 тисяч озброєних бійців «Беркута» проти чотирьох сотень беззахисних студентів стало головною та красивою українською мрією

Нагадую, що відбувалося воно якраз на тому місці, де у грудні 1240 року монголо-татарські орди хана Батия після облоги штурмом брали Київ. Нападники запропонували здатися, але люди зійшлися на віче і всі гуртом вирішили стояти на смерть. Монголам вдалося прорватися у місто біля Лядських воріт, там зараз якраз Майдан Незалежності. Кияни зачинилися в Десятинній церкві, і храм рухнув. Тоді жителі не змогли захистити своє місто.

У грудні 2013-го українці знову з'їхалися до Києва і зібралися на мільйонне віче якраз на тому місці, де колись були Лядські ворота, щоб захистити цивілізаційний вибір України. Там розпочинався Євромайдан.

А може, це все було не з нами?

Нікого не залишить байдужим запис, опублікований у «Фейсбукі» киянкою Наталією Байкаловою 12 грудня 2013 року:

«Сьогодні мій шестирічний син чекав мене з Майдану. Сонне дитя відразу затягнуло мене в ліжко й запитує:

— Мамочко, як там НАШІ? Стоять?

— Стоять, синочку, спи... давай казку розкажу...

— Ти мені, мамочко, казку не розповідай, ти мені гімн тихенько заспівай...

Засинав він, тримаючи долоню на серці. Ось таке покоління підростає в тилу. Будемо жити!!!»

А може, це все було не з нами?

Майже три місяці протистояння Добра і Зла, яке закінчилося розстрілом Небесної сотні. Ми дуже швидко забули той вікомний похорон нашого юного земляка, 21-річного студента Василя з прізвищем біблійного пророка Мойсея, на який прийшли тоді – у лютому 2014-го – десятки тисяч волинян, і здавалося, що весь Луцьк плаче і скандує крізь сльози: «Герої не вмирають!»

А може, це все було не з нами?

Сьогодні знову будуть лунати фальшиві й лицемірні промови про Революцію гідності від негідників при владі, котрі дуже швидко забули її уроки, але зате успішно скористалися результатами. Та їм варто-таки пам'ятати, що бруківку на Майдані не заасфальтували. Скажіть, скільки ще потрібно крові й жертв, щоб українці схеменилися й врешті-решт згадали – **усе це було таки з нами!**

Дуже не хочеться, щоб Майдан став лише нашим черговим шансом, який так і не завершився перемогою. Може, не будемо чекати, поки підросте син Наталії Байкалової?

Насамкінець хочеться прочитувати слова нашої землячки Оксани Забужко, актуальні й нині, але оприлюднені рівно чотири роки тому:

«Простіть, хлопці. Простіть, наші світлі й безповоротні, – ті, на кого Україна так трагічно збідніла. І, будь ласка, не відпускайте, тримайте далі над Україною свою Небесну Варту. Моліть Бога за нас усіх». ■

■ Болить!

Як можна захищати Януковича, дивлячись на такі фото?

На місці розстрілу досі лежать каски, шини... А де ж пам'ятник Героям Небесної сотні?

Як ви вважаєте, чи гідно Україна шанує людей, які поклали своє життя або віддали здоров'я на Майдані Революції гідності 4 роки тому? Це запитання ми поставили родичам загиблих Героїв і безпосереднім учасникам тих буремних подій

Марія БАЙДОВСЬКА,
мама Героя Небесної сотні
Сергія Байдовського
(м. Нововолинськ):

— Лютий кожного року переживаю дуже важко. Знову поїду до Києва помолитися на місці розстрілу мого сина та інших дітей, вклонитися їхній пам'яті. Довго бути там не можу, зранку приїжджаю, а вечірнім поїздом уже повертаюся назад... Важко говорити про шану до тих, хто віддав своє життя за Україну, якщо жоден із їхніх убивць досі не покараний. Чотири роки можновладці лише обіцяють, що злочинці будуть у тюрмі, але нічого для цього не роблять. Пройде ще рік — і зовсім забудуть. Гірко, що діти боролися за кращу Україну, а жити стало тільки гірше — як обкрадали народ, так і обкрадають, як брехали — так і продовжують. Що стосується загибелі мого сина, до буцімто є відео, на якому двох підозрюваних допитували, і вони наполягали, що не винні, а третій, на якого вказали, втік за кордон. Нема кому відповідати... Ми вже втомилися від тієї неправди. Наша проблема щодо покращення житлових умов так і не вирішена. Те, що пропонувала влада, — із серії «на тобі, небоже, що мені негоже». Але в ці дні про таке не хочеться навіть говорити.

Сергій БАЙДОВСЬКИЙ
(21.08.1990 — 20.02.2014)

за кращу Україну, а жити стало тільки гірше — як обкрадали народ, так і обкрадають, як брехали — так і продовжують. Що стосується загибелі мого сина, до буцімто є відео, на якому двох підозрюваних допитували, і вони наполягали, що не винні, а третій, на якого вказали, втік за кордон. Нема кому відповідати... Ми вже втомилися від тієї неправди. Наша проблема щодо покращення житлових умов так і не вирішена. Те, що пропонувала влада, — із серії «на тобі, небоже, що мені негоже». Але в ці дні про таке не хочеться навіть говорити.

Олександр ГУЧ,
сільський голова, учасник
Революції гідності, поранений
на Інститутській (с. Дерно
Ківерцівського району):

— Як на мене, то Україна гідно шанує таких людей. Щороку маю дзвінки з навчальних закладів, обласної, районної держадміністрацій. Запрошують на заходи, приурочені річниці розстрілу майданівців. Держава виконує свої зобов'язання перед сім'ями загиблих і поранених. Усе, що гарантувала, виконала. Виплатила належні їм кошти.

18–20 лютого — дні розстрілу учасників Революції гідності. Для України — то траур, а для нас, майданівців, — перемога народу над владою Януковича. На жаль, багато хто з його оточення зумів вийти сухим із води, залишитися при владі. І те-

пер відстоює власні інтереси, які суперечать народним. Маю на увазі так званих опозиціонерів із колишньої правлячої партії.

У ці дні люди, які брали участь у подіях на Майдані, збираються в Луцьку чи в Києві, на Інсти-

«Чотири роки можновладці лише обіцяють, що злочинці будуть у тюрмі, але нічого для цього не роблять. Пройде ще рік — і зовсім забудуть.»

тутській. Згадують загиблих хлопців. Їхня кров не була марною. Вектор розвитку держави трохи повернули у проєвропейський бік, а люди відчули себе патріотами. Посіяне зерно віри в краще майбутнє країни без корупції проросте згодом. Але не треба чекати, що хтось у Києві почне нову революцію. Робити її слід на місцях самим: не брати хабарів і не давати, докладати зусиль, щоб змінити Україну, зробити європейською державою, де поважають права людини.

Отець Роман МОЙСЕЙ,
брат загиблого майданівця
(м. Луцьк):

— Народ пам'ятає і шанує тих, хто поклав своє життя чи втратив здоров'я на Майдані під час Революції гідності. А от влада, певне, починає забувати вже про ті події. Людям, які на крові героїв дорвалися до високих постів, вони вже не потрібні. Смерті чийось синів, братів і чоловіків не болять. А для нас, рідних, — то незагоєна рана, що кривавить. Непоправне горе забрало здоров'я батьків. У ці дні, коли розстрілювали майданівців, наша родина згадує Василя. Йому цьогогоріч виповнилося б 26. Але куля снайпера обірвала його життя. Прикро, що ті, хто стріляв у нього та інших хлопців на Майдані, й досі не покарані. Їм вдалося уникнути відповідальності. А рідні прагнуть правосуддя, хочуть добитися справедливості.

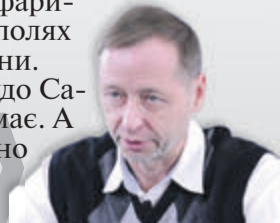
Василь МОЙСЕЙ
(27.03.1992 — 20.02.2014)

досі не покарані. Їм вдалося уникнути відповідальності. А рідні прагнуть правосуддя, хочуть добитися справедливості.

■ Пряма мова

Олександр КОЧЕТКОВ, політичний аналітик, про те, що випробування українців перемогою Майдану виявилось несподіваним:

І зараз знову волелюбний український порив фактично розтоптаний. Розтоптаний тими, що прийшли до влади на святій крові Майдану. Спалений вироками продажних судів, залитий брандспойтами владного фарисейства, розстріляний на полях зрадницької гібридної війни. Але цього разу надій на чудо Самовідродження у мене немає. А значить, чекають нас, точно за Стругацькими, «криві глухі обхідні стежки» ...

Закінчення. Початок на с.4

Нам болить, що судові процеси над винними у смертях Героїв затягуються на роки. Певне, комусь це потрібно. Зараз нібито справа зрушила з місця.

Суди над підозрюваними у злочинах відбуваються майже щотижня. Ми з батьком недавно були на одному з них. Нам дістався хороший прокурор. Гідно захищав нас й адвокат. Сподіваємось, що справедливості восторжествує. Ті, хто давав накази стріляти у беззахисних хлопців, і ті, хто вбивав їх, будуть покарані.

Артем ЗАПОТОЦЬКИЙ, учасник Революції гідності, поранений на Інститутській (м. Луцьк):

— Я вважаю, що так. За нагоди хочу сказати, що чотири роки минуло з часу тих трагічних подій, а нічого не забувається, ніби все учора було. Хоч стараюсь не думати про розстріли на Майдані. Занадто вражаючи і болючі ці спогади. Якщо і повертаюся думками до тих подій, то, як зауважив, це буває вранці о 9-й годині, — саме цієї пори 20 лютого був поранений на вулиці Інститутській. Чи о 10-й годині ранку, коли потрапив у лікарню «швидкої допомоги». Був за крок до смерті. До життя повернули операції в Україні, Ізраїлі.

До речі, якщо у місті і будуть якісь заходи з нагоди річниці подій на Майдані, я в них участі не братиму. Вважаю, що пам'ять, усе пережите — це те, що має бути всередині, це занадто особисте (тим більш при нинішній владі у Луцьку). Зараз основна моя проблема — це здоров'я. Все інше, дякувати Богу, може вирішитися.

Тетяна ЧУБАРИК, сестра Героя Небесної сотні Едуарда Гриневича (с. Деревок Любешівського району):

— Про всю країну не буду говорити. А ось, на мою думку, саме в нашому краї і влада, і люди по-нашому шанують тих, хто, як і мій брат, загинув на Майдані гідності. І в рідному селі, і в райцентрі встановлені пам'ятні знаки. Квіти біля них свідчать, що земляки не забувають і цінують Героя Едуарда Гриневича. На жаль, його нам уже не вернути. У моїх думках — останні дні життя брата, який тричі їздив на Майдан. Особливо важкі були передчут-

Едуард ГРИНЕВИЧ (31.05.1985—20.02.2014)

«**Раніше, коли я молилася, то просила смерті тим, хто вбив мого брата. А мама казала, що Бог усе бачить — і кожен з убивць одержить по заслугі. Але перш за все повинне бути покарання, передбачене законом.**»

тя 19 лютого, коли Едуард не відповідав на дзвінки. А 20-го його не стало. І тепер, коли ми, рідні загиблих учасників Революції гідності, приходимо на місце, де полягло стільки молодих українців, то називаємо його Майданом смерті. Пережити горе нам допомагає громадська організація «Родина Героїв Небесної сотні», яку очолює Володимир Бондарчук. Ми всі тепер — єдина родина, яка втратила близьких людей.

До сліз боляче, що за всі смерті так ніхто і не відповів. І це найперш докір владі України. Суди відбуваються, але чим вони закінчуються? Це питання поки що без відповіді. Я один раз була на такому засіданні і більше не поїхала. Дуже тяжко бачити і слухати беркутівців, їхніх захисників-батьків, які цинічно заявляють, що на Майдан хлопці їхали за гроші. Наш Едик, знаю, позичав кошти на дорогу. Раніше, коли я молилася, то просила смерті тим, хто вбив мого брата. А мама казала, що Бог усе бачить — і кожен з убивць одержить по заслугі. Але перш за все повинне бути покарання, передбачене законом.

Іван СИДОР, священник Михайлівського Золотоверхого собору, який дзвоном скликав на Майдан (м. Київ):

— Простий народ ніколи не забуде те, що зробила Небесна сотня. На відміну від політиків, котрі згадують про них тільки у певні дні, бо це потрібно для піару в ЗМІ. Вони фотографуються й звітують, що поклали квіти біля пам'ятника Героям Небесної сотні, але де ж він є? На місці розстрілу досі лежать каски, шини, стоїть хрест, який люди самі зробили. Ми стараємось принести останній дар подяки померлим рідним, ставлячи пам'ятники. А влада, яка стала нею завдяки Героям, не розуміє, як це важливо? Традиційно щороку цими днями у Михайлівському Золотоверхому соборі та Софії Київській відбуваються панахиди за спочилими воїнами. У лівому приділі Михайлівського храму виноситься великий банер із зображенням Небесної сотні, приходять представники влади, ставлять лампадки. Ми молимося, надіємось на краще. Хочеться, щоби ті смерті не були марними, хочеться змін, але розуміємо, що для них потрібен час. Що більше ми віддаляємось від цих подій, то більше я усвідомлюю, що суспільство штучно розділене. А де розділення, там занепад. Не маючи єдності, Київська Русь була підкорена ворогами. І ми, якщо ділитимемось на правильних і неправильних, україно- і російськомовних, будемо слабкими. Потрібно говорити правду й не боятися. В єдності Україна стане сильною.

Микола ТАРАСЮК, батько загиблого на Майдані Івана Тарасюка (с. Залісоче Ківерцівського району):

— Особисто нам із дружиною нема на що жалітися — люди нас підтримують, співчують. Хто знав Іванка, той не може його забути. Від влади нічого не потребуємо, аби лише війна скінчилася, то усім було б легше. Хоч підняли плату за газ, якось там розраховуємося, бо й пенсію підвищують. Аби ще мали дітей, то, може, й більшого хотіли б, а так нам удвох із дружиною мало що й треба. Жінка ще мусить допрацювати до пенсії, а я вдома, бо має хтось доглядати за хворою тещею. На вихідні поїду на Майдан — на три дні везуть нас від області. Аби ще трохи здоров'я, а так — усе добре, тримаємось.

Іван ТАРАСЮК (28.01.1993—20.02.2014)**Вікторія ОПАНАСЮК, дружина загиблого на Майдані Валерія Опанасюка (м. Рівне):**

— Якщо говорити про владу, то, з одного боку, нам, рідним загиблих воїнів Небесної сотні, допомогли з житлом, землею, виплачують компенсації. Коли виникають якісь проблеми, звертаюся безпосередньо до обласної чи міської влади, вони йдуть назустріч. А з іншого — досі немає результатів розслідування розстрілів на Майдані. Не винесено жодного вироку, нікого не покарано, включно з Януковичем. Влада не зацікавлена сприяти у цьому, бо ж у ній залишилося багато людей, хто голосував за закон 16 січня, хто був проти Майдану. Люди ж у регіонах розуміють подвиг Небесної сотні. Мені подобається, що вшановують: встановлюють пам'ятники, меморіальні дошки. У Костополи, наприклад, звідки родом мій чоловік, відкриватимуть таку дошку днями і запросили мене. Але річниці розстрілу на Майдані для мене — болісні, бо ж символізують втрату чоловіка, батька моїх дітей, близької людини, яку вже не повернеш.

Валерій ОПАНАСЮК (20.05.1971—20.02.2014)

Бліц провели Алла ЛІСОВА, Катерина ЗУБЧУК, Євгенія СОМОВА, Лариса ЗАНЮК, Алла САДОВНИК. ■

Героям слава!

Цей День в історії

За кілька годин було вбито 53 людини

20 лютого 2014 року у Києві тривала розправа над майданівцями

Тарас СТЕПАНЮК

Він став одним із тих кривавих днів, який досі неможливо забути. У ніч на 20 лютого суди заарештували на два місяці більше двох десятків затриманих протестувальників. На Майдані тривали дрібні сутички.

Вранці по дніпропетровських беркутівцях почали стріляти з консерваторії. За словами їхнього командира Андрія Ткаченка, робили це професійно: цілили в руки та ноги. Хто це був — не з'ясовано й досі. Є припущення, що майданівці, у яких здали нерви після розстрілів 18 лютого. Але багато хто схиляється до думки, що не виключена й провокація.

Силовики почали відступати. У цей час на мітингувальників кинули водомети, а самі майданівці рушили вперед. Група бійців внутрішніх військ виявилася заблокованою у Жовтневому палаці. Визволяти їх направили спецроту беркутівців під керівництвом Дмитра Садовника. Увесь світ облетіли кадри (багато іноземних журналістів жили в готелі «Україна», звідки все було добре видно), як вони стріляють у людей із помпових рушниць та автоматів. На цих кадрах був зафіксований і Садовник, який тримав автомат лівою рукою і опирав його на культю правої. Відійшовши, спецрота знову вела вогонь по майданівцях.

Люди ринули за силовиками попри те, що багатьох скошили кулі. Зі сцени закликали не виходити за барикади, але ніхто не слухався. Тіла зносили до готелів «Україна» та «Козацький». Андрій Шевченко (нинішній посол України в Канаді) відвіз їх у Михайлівський собор на відспівування.

За кілька годин було

вбито 53 людини: 49 протестувальників і 4 силовики! Такого в історії незалежної України ще не було. Багато із загиблих мали наскрізні поранення, тому експерти не можуть однозначно встановити, з якої зброї їх убили. Відомо, що 16 із них загинули від пострілів з автомата Калашникова, один — із пістолета, один — від картечі, і один — зі снайперської гвинтівки.

Уже наступного дня в мережі з'явилися записи переговорів беркутівців, які

«**Багато із загиблих мали наскрізні поранення, тому експерти не можуть однозначно встановити, з якої зброї їх убили.**»

підтверджують те, що бійці саме цього підрозділу розстрілювали мирних протестувальників.

На сьогодні судових вироків убивцям так і немає. Тим не менше слідство має певні результати. П'ять беркутівців, яких підозрюють в убивстві, сидять у в'язниці. Також ідентифіковані кулі, якими прошили людей. Не в останню чергу завдяки купівлі сучасного швейцарського електронного мікроскопа. Він автоматично визначає параметри кулі та порівнює усі дані з наявною базою. Також мікроскоп робить 3D-сканування і створює об'ємну модель будь-якої кулі.

Правоохоронці виявили 23 автомати Калашникова, одну снайперську гвинтівку Драгунова, одну помпову гвинтівку Іж-12, які належали штурмовій роті «Беркута» (усе це після Майдану втопили). Завдяки новому обладнанню було точно ідентифіковано зброю беркутівців. ■

Цифри Факти

Волинь

●31-літній екс-боєць 51-ї бригади Андрій Зань, який втратив ногу після обстрілу «Градів» на Донбасі, подав заяву на участь в «Іграх Нескорених». Зізнається, що на активне тренування його надихнув медаліст попередніх ігор волинянин Сергій Торчинський. А спеціальний спортивний протез допомогли придбати волонтери.

●Банк грудного молока організують на базі перинатального центру в Луцьку. У Західній Україні ми станемо першими, хто втілить цей проект у життя. В сусідній Польщі працює 5 таких центрів, тож наші фахівці проходять там навчання, зазначив директор ВОДТМО Сергій Ляшенко.

●Комунальні служби Ківерців зібрати сміття, яке мешканці виносили з одного з дворів, і за допомогою трактора повернули у цей двір. Як повідомили у міській раді, таким чином проведено ліквідацію несанкціонованого сміттєзвалища на вулиці Луцькій, що довгий час «прикрашало» узбіччя дороги. Перед цим місцевим мешканцям винесли припис щодо дотримання правил благоустрою. Така акція з «повернення сміття» була проведена вперше, але може повторитись, кажуть представники влади.

●У селах Боратинської ОТГ відловлюватимуть бродячих собак. Голова громади Сергій Яручик доручив укласти відповідний договір з КП «Ласка» після того, як на початку лютого у селі Боратин бездомний пес покусав 16-річного підлітка.

●У неділю на території кафедрального собору Святої Трійці відбувся добровільний захід з нагоди запуску на сорокадесятницю. Присутніх частували млинцями, варениками, кулішем, чаєм та глінтвейном. Страви приготували працівники управління єпархії та вихованці Волинської православної богословської академії. Учасники заходу також відвідали пацієнтів військового госпіталю та самотніх людей у місцевому геріатричному пансіонаті.

●9 днів на рік у Рожищенському та Камінь-Каширському районах на адміністративних будівлях вивішуватимуть червоно-чорний прапор ОУН. Вони прикрашатимуть споруди у дні, пов'язані з визначними подіями національно-визвольної боротьби української нації: день народження Степана Бандери, Євгена Коновальця, Романа Шухевича тощо. Відповідні рішення прийняли місцеві ради як відповідь на «недружні кроки Варшави — ухвалення закону про заборону «бандерівської ідеології»».

Трагедія

ЩЕ ОДНОГО ПІДЛІТКА ЗАБРАЛА ВОДА

Ятрить душу біль родини лучан Аніщенків, які втратили 12-річного сина, котрий провалився під лід на річці Стир. А навздогін — нова біда: в суботу в селі Угли Ковельського району на Стоході пішов під кригу 15-річний Іван Падалюк

Марина ЛУГОВА

Як розповіла виконавач обов'язків староости Велицької об'єднаної територіальної громади, до якої належать Угли, Ольга Васильєва, Іван із старшим на три роки братом Романом після обідньої пори пішов на річку. Він біг попереду, і в якийсь момент лід під його ногами провалився. Роман кинувся рятувати, але марно... Він побіг до хати, яка стоїть найближче до Стохода, кликати на поміч, хоч братові уже нічим не можна було допомогти. Господарка його обіграла і повідомила про біду матері хлопців — місцевій вчительці. Того ж дня, за інфор-

Скільки ще смертей треба, щоб люди переконалися: лід зараз небезпечний!

« На вчорашній день було обстежено тисячу метрів прибережної смуги і 300 — дна річки. »

мацією прес-служби управління ДСНС у Волинській області, на місце події прибули вісім чоловік (з них 5 — водолази) особового складу аварійно-рятувального загону спецпризначення і психолог обласного управління з надзвичайних ситуацій

та працівники державного пожежно-рятувального поста № 21 селища Голуби. На вчорашній день було обстежено тисячу метрів прибережної смуги і 300 — дна річки, здійснено 11 спусків під воду. Пошуки тіла підлітка тривають. ■

Кримінал

ЗА ЕКСПЛУАТАЦІЮ ДІТЕЙ ЗАГРОЖУЄ ВІД 7 ДО 9 РОКІВ

Завдяки ефективному процесуальному керівництву прокуратури та проведеному комплексу оперативних і слідчих заходів правоохоронні органи Волинської області знешкодили злочинне угруповання з п'яти осіб, які організували незаконне переправлення через державний кордон України з Республікою Польща малолітніх та неповнолітніх осіб з метою контрабанди цигарок

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Зловмисникам, інформує прес-служба Генпрокуратури України, повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 332 Кримінального кодексу. Триває розслідування, встановлюються всі деталі скоєних правопорушень. Хід слідства перебуває на контролі Генпрокуратури. Згідно із законом, злочинцям загрожує позбавлення волі на строк від 7 до 9 років. ■

І ЗА ГРАТАМИ ТОРГУВАВ ДУРМАНОМ

Чоловіка, який відбуває покарання у Маневській виправній колонії, викрили у збуті наркотичних речовин іншим засудженим

Наталія МАРЧУК

Установлено, що підозрюваний систематично торгував дурманом. «Клієнти»

оплачували його вартість, перераховуючи кошти на номер одного з операторів мобільного зв'язку.

«Підприємливому»

ОБІРВАЛОСЯ ЖИТТЯ ДВОХ БРАТІВ

У Рівненській області сталася дорожньо-транспортна пригода із смертельними наслідками

Валентин СТАВСЬКИЙ

Як повідомили у відділі комунікації головного управління Національної поліції, 21-річний водій за кермом автомобіля БМВ на іноземній реєстрації не впорався з керуванням, вилетів у кювет. Авто перекинулося і врізалось в дерево. У салоні іномарки перебувало п'ятеро жителів села Малушка Березнівського району: троє рідних братів і ще двоє їхніх товаришів. У результаті 18-річний пасажир від отриманих травм загинув на місці події. Життя на п'ять років молодшого його брата рятували медики, але він помер у приймальному відділенні лікарні. Ще двоє пасажирів віком 13 і 20 років були госпіталізовані у травматологічне відділення медзакладу. Їхньому життю нічого не загрожує.

Водія поліцейські затримали. Він перебуває в лікарні під охороною. За фактом смертельної ДТП відкрито кримінальне провадження. ■

Цифри Факти

Рівне

●Новим головою Рівненської обласної ради обрано 58-літнього Олександра Данильчука. Він у 1998–2002 роках був депутатом Верховної Ради, згодом заступником міністра оборони, а з 2006-го — депутат облради і раніше займав посади заступника і керівника цього представницького органу. У 2014 році Олександр Данильчук став першим серед місцевих політиків, підданим «народній люстрації» — із сесійної зали його винесли і посадили до сміттєвого бака.

●Орденем Небесної сотні (посмертно) нагородив героя Революції гідності з Рівненщини художника Тараса Більчука Президент Петро Порошенко. Відзнаку отримала донька активіста Наталія під час відкриття виставки, присвяченої учасникам Революції гідності — творчим особистостям «Переведи мене через Майдан». Глава держави наголосив, що картини Тараса Більчука про Україну розійшлися світом — його роботи побачили в США, Канаді, Японії, Франції, Парагваї, Швеції, Польщі, Англії.

●Інвестор відмовився від будівництва теплоелектростанції в Дубні через спротив місцевих мешканців. Українська компанія «Пауер» планувала виробляти електроенергію на біомасі — неділовій деревині, яку збиралася закуповувати у місцевих лісгоспах. Це дрова довжиною до 3 метрів, тонкі в діаметрі, які не підходять для виготовлення дощок. Це також дало би змогу обігріти третину міста.

●У Рівному відбулася «Зустріч друзів», що збрала дітей, які подолали рак. Захід організував благодійний фонд «Скарбниці надії», який за останні кілька років допоміг врятувати сотні життів. Під час концерту, в рамках акції, виступили діти, які свого часу подолали хворобу і тепер є волонтерами в онкогематологічному відділенні Рівненської обласної дитячої лікарні. Мета заходу — подякувати усім, хто не залишається осторонь чужої біди, а також показати, що рак — виловний.

●Ольга Кульчинська з Рівного підкорює Париж на сцені Національної опери. Вона виконує головну жіночу партію в опері Росіні «Севільський цирюльник». Днями французький журнал «Л'ОперА» опублікував спеціальний матеріал, присвячений українській співачці (сопрано). Дівчині, батьки якої теж музиканти, пророкують велике майбутнє. Як зазначає «Л'ОперА», основи академічного співу їй заклад дідусь — заслужений артист України, співак Рівненської філармонії Ярослав Кульчинський.

■ **Гаряча точка**

ХТО ПОСТАВИВ МІСЦЕВИХ ДЕПУТАТІВ У ПОЗИЦІЮ СТРАУСІВ?

Обласна рада попри рішення відповідної комісії доволі несподівано не затвердила керівником Волинського краєзнавчого музею Анатолія Силюка, який переміг у конкурсі. Кому раптом не догодив директор?

Сергій НАУМУК

5 грудня минулого року конкурсна комісія добору на посаду директора Волинського краєзнавчого музею провела засідання. Єдиним кандидатом був його багаторічний очільник, а на той час виконувач обов'язків директора Анатолій Силюк. Після співбесіди та обговорення його й визнали переможцем конкурсу.

Через кільканадцять днів постійна комісія з питань освіти, науки, інформаційного простору, культури та мови, національного і духовного розвитку, сім'ї, молоді, спорту та туризму обласної ради схвалила проект рішення обласної ради про призначення Анатолія Силюка директором Волинського краєзнавчого музею. Питання винесли на сесію обласної ради.

І тоді депутати показали себе у всій красі. Кандидатуру поставили на голосування без обговорення. Жодних запитань, претензій чи зауважень до переможця конкурсу. Але результати вразили. 27 волинських обранців з «Українського об'єднання патріотів — УКРОП», ВО «Свобода», ВО «Батьківщина», Радикальної партії Олега Ляшка та один із «Нашого краю» (в тому числі голова обласної ради Ігор Палица та його заступник Роман Карпюк)... не голосували. Такі позиції годі знайти якесь логічне пояснення.

А мені як виборцеві цікаво: чому 27 депутатів не натиснули жодної кнопки? Проголосував же Василь Столяр проти, а двоє обранців утрималися. Це їхня точка зору. Коли ж напроти прізвища депутата стоїть «Не голосував», то це нагадує позицію страуса, який, сидючи у гнізді, у випадку небезпеки розпластує на землі шию і голову, аби стати менш помітним.

Не голосували й секретар згаданої комісії Олександр Курилюк та її член Юрій Поліщук. От як виходить: ще 5 грудня вони рекомендували колегам підтримати Силюка, а вже 8 лютого й самі його не підтримують. Жодним словом не обмовився проти на засіданні комісії й запрошений туди В'ячеслав Рубльов, який теж не голосував.

— Рішення комісії має рекомендаційний характер, — вступився за них після голосування депутат обласної ради Анатолій Вітвів (ВО «Свобода»). — Але без нього питання не може розглядатись на сесії. Люди не машини. Вони у пе-

Під егідою Анатолія Силюка за останніх 25 років на Волині відкрили 4 нові музеї.

ріод між комісіями зустрічалися, спілкувалися і поміняли свою думку. Тільки дурень цього не робить. А мудра людина змінює думку. І люди прийняли таке рішення на сесії, яке вважали за потрібне. За-

«**Думаєте, йдеться про Силюка? Ні, йдеться не про приватну справу, а про всіх нас.**»

раз буде новий конкурс, подає кандидатуру, виграє, програє — і немає жодних проблем.

Авжеж, у мудрості окремих депутатів сумніватися не доводиться. Тільки, думаю, волинянам було б цікаво дізнатися: з ким же таким зустрічалися та спілкувалися ці два та інші «неголосувальники», доки не поміняли свою думку? Бо якщо до роботи Силюка є претензії, то чому їх було не озвучити? Притому під час проведення конкурсу.

Ці питання прозвучали й на зборах трудового колективу Волинського краєзнавчого музею. Проте залишилися без відповіді: запрошені на них «неголосувальники» з'явилися в музеї побоюючись. Бо зайняти на сесії позицію страуса — це одне, а пояснити колективу, чому ти проти їхнього багатолітнього керівника — у них кишка тонка. Щоправда, за півгодини до початку зборів одне з інтернет-видань оприлюднило думку Романа Карпюка та В'ячеслава Рубльова. Мовляв, половина музейних працівників пенсійного віку і треба залучати нові кадри для покращення роботи; директор за 25 років своєї праці не

порушив питання про ремонт; не запроваджено єдиний квиток для усієї мережі музеїв.

Це викликало бурю негативних емоцій музейників. І я цілком їх поділяю. Бо кадри треба оцінювати за якістю роботи, а не за віком. Єдиний квиток був запроваджений у музеї у травні 2015-го, діяв два роки, але не довів ефективності. І один штрих (питання об'ємне) щодо ремонту. 6 липня 2010-го на громадських слуханнях «Про стан музейної справи в області», де були присутні і керівники музеїв, це питання обговорювали. Інформація про це є на сайті Волинської обласної ради.

Пізніше в ефірі телеканалу «Нова Волинь» Роман Карпюк оприлюднив ряд інших претензій до керівника. Але чому це зроблено не до голосування, а навздогін, коли обурились і музейники, і громадськість?

Шановні читачі, думаєте, йдеться про Силюка? Ні, йдеться не про приватну справу, а про всіх нас. Бо такою поведінкою наші обранці чітко показали, що мають виборців за ніщо. Вони, небожителі, мовляв, десь там із кимось зустрічаються, спілкуються і туди-сюди міняють потайки рішення.

Хоча до слів пана Вітвіва: «Тільки дурень не змінює своєї думки» мають прислухатися і покровителі з більшості, ідеї яких підлабузники так старанно несуть у маси. Бо у разі зміни політичного вітру, якщо вже продовжувати пташину аналогію, наляканий страус, який опустив голову в надії, що його не помітять, миттєво схоплюється і щосили втікає. ■

■ **О часи! О звичаї!**

СПОКУШАВ ЗЕМЛЯЧОК ДОСТОЙНИМИ ЗАРОБІТКАМИ НА ЗЕМЛІ ОБІТОВАНИЙ

Співробітники відділу боротьби зі злочинами, пов'язаними із торгівлею людьми, головного управління Національної поліції в Рівненській області спільно з працівниками управління СБУ та прокуратури області викрили 33-річного жителя Рівного, який вербував дівчат для сексуальної експлуатації в Ізраїлі

Богдана КАТЕРИНЧУК

Раніше судимий за збут наркотиків чоловік підшукував в інтернеті малозабезпечених землячок та пропонував їм достойний заробіток за кордоном. У по-

«**За скоєне йому загрожує позбавлення волі строком до 12 років з конфіскацією майна.**»

дальшому при зустрічі розповідав їм, що допоможе з переїздом на землю Обітовану, де у спеціально обладнаних квартирах вони надаватимуть сексуальні послуги. Наразі, як повідомляє сектор комунікації поліції Рівненщини, слідством встановлено трьох дівчат, яких вдалося завербувати зловмиснику.

У ході проведення санкціонованих обшуків за місцем проживання та в транспортному засобі зловмисника поліцейські виявили амфетамін, марихуану, а також каміння бурштину вагою близько п'яти кілограмів. Аферисту повідомлено про підозру у вчиненні вербування з метою експлуатації за частиною 2 статті 149 Кримінального кодексу України. За скоєне йому загрожує позбавлення волі строком до 12 років з конфіскацією майна. Поліцейські встановлюють осіб, які можуть бути причетними до скоєння злочинів. ■

РЕКЛАМА

ТзОВ «Ківерцівське РТП» надає послуги:

- ремонт автотракторних двигунів;
- шліфування колінчастих валів;
- ремонт паливної апаратури;
- ремонт ПД-10, П-350;
- ремонт компресорів КамАЗ, ЗІЛ-130, Т-150, МАЗ;
- автомобільні перевезення;
- токарні, слюсарні послуги.

Якість гарантуємо.

м. Ківерці, вул. 17 Вересня, 49,
тел.: (03365) 2-21-70, 0677767599,
0990339210.

ТЕРМІНОВО ПОТРІБЕН ОПЕРАТОР
(ТРАКТОРИСТ) САМОХІДНОГО
ОБПРИСКУВАЧА.
Тел. 067 334 53 27.

РЕКЛАМА

Котли ТВЕРДОПАЛИВНІ

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ ТА ВОДОПОСТАЧАННЯ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22
Тел. 050-888-47-16, 098-888-47-55

ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗУЄ ТЕХНІКУ, ЯКА БУЛА У ВИКОРИСТАННІ:

Марал-125 Е-281 з кукурудзяною жаткою і підбирачем — 2 шт., плуг ПО-6 (Унія) — 2 шт., різак для силосу до навантажувача ПБМ 08 — 1 шт., сівалка кукурудзяна УПС-8 — 2 шт., прес-підбирач ППР «Ірпін» — 1 шт., передпосівний агрегат КАПОГ-4 — 1 шт., змішувач гербіцидів СТК-4 — 2 шт., тьокзакатувальна машина в поліетиленову плівку — 1 шт., приставка для обмолоту соняшника до комбайна «MEGA»-204 до жатки 6,6 м — 2 шт., барабанна сушарка СЗС 2Б — 1 шт., силосний комбайн «Джон-Дір» 7300 — 1 шт., комбайн «Дон Лан» 1500Б — 2 шт., зерновий комбайн «Славутич» КЗС-9-1 — 2 шт.

Тел. 0673328261.

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ Стеля

ЯКІСНО ШВИДКО НАДІЙНО

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Репортаж із глибинки

Коник виручає і влітку, і взимку.

Шкільний автобус якраз привіз дітей, які навчаються у Велицьку.

Подружжя Філіпчуків, про яких кажуть: «Господарі на все село».

Чотири покоління родини найстарішої жительки Надії Ярмолюк.

Катерина ЗУБЧУК

«МОЛОДІ СІМ'Ї ХОЧУТЬ БУДУВАТИСЯ — СКОРО ТУТ І НОВА ВУЛИЦЯ БУДЕ»

— Може, ви в якесь інше село поїдете — їх же у нас 12 — є з чого вибирати, — сказав голова Велицької об'єднаної територіальної громади Віктор Ковальчук, коли почув, що хоча потрапити у Кухарі. А на моє запитання, чому така пропозиція, відповів:

— Бо мене там можуть побити, оскільки із сіння маршрутка у це село не ходить.

І взагалі Віктор Васильович, знаючи про цю транспортну проблему, думав, що то вже хтось у редакцію поскаржився — звідси й інтерес до Кухарів. Довелося пояснити, що це зовсім не так: просто привернули увагу населені пункти у Ковельському районі з однотипними, якщо можна так висловитись, кухонними назвами — Борщівка (репортаж із цього села вже був надрукований у нашій газеті 6 лютого) і Кухарі. Це ж невеликі села, тож цікаво, як тут людям живеться. А оскільки мені вже було відомо про транспортну проблему, то при зустрічі і розмова насамперед про те, яка ж перспектива з відновленням маршруту.

— Це буде мені як голові мінус, — чесно сказав Віктор Ковальчук, — але я сам прошу не обминати цього питання, бо воно болюче для людей. Більше місяця не ходить автобус у Кухарі. У перевізника договір закінчився, і він відмовився від маршруту. А нового не можемо знайти — нема охочих їхати в це село. Аргументують тим, що напрямок цей нерентабельний, а «перевізник — не

благодійник». З обласним департаментом інфраструктури ведемо переговори з приводу цього. Я вже всіх ковельських перевізників обдзвонив. Троє з них ніби й погоджуються, але ще «думають». Вирушаючи з Велицька у Кухарі, я вже трохи знала про село і про те, що живуть тут люди працюючі, — «жодної ділянки нема, яка б облогувала». Мають люди техніку для праці на землі. Заробляють і на пилорамах у Стобихівці Камінь-Каширського району і, звичайно, за кордон їздять — найбільше до Польщі. Але де б не були, вертаються додому, тут зі своїми родинами обживаються. Молоді сім'ї, як розповідав сільський голова, хочуть будуватися. Тож довелося торік внести зміни до генерального плану села, розширити його межі, бо нема місця для нових осель. Передбачена ще одна вулиця. 26 земельних ділянок тут. І вже є сім заяв від жителів (а всього

у селі 353 людини), котрі хочуть будуватися.

У Кухарі ми їхали із землепорядником Велицької об'єднаної територіальної громади Віктором Польчуком — саме він став попутником як корінний мешканець села, який знає їхні проблеми. Крім того, виявилось, що Віктор Адамович 16 років прожив у Ковелі. Працюючи в органах внутрішніх справ, здобув юридичну освіту. Та склалося так, що повернувся на малу батьківщину. Тут вдруге одружився, з дружиною Ольгою ростить двох дочок. Це і є одна із тих молодих сімей, що хоче будуватися в Кухарях.

А ще ми підвозили жінку — Ніну Хом'як, яка добиралася з Ковеля додому. Вона найперш заговорила, як то погано, що в село не ходить автобус. Щоб більше не вертатися до цієї теми, скажу, що, вважай, від усіх, з ким зустрінемося, почуємо: «Село наше хороше, ось тільки погано, що маршрутки відмінили». І навіть таке: «Люди починають потрохи бунтувати, що залишилися без транспорту».

«ТАМ, ДЕ ВИСОЧІВ ПАНСЬКИЙ МАЄТОК, — ТЕПЕР ШКОЛА»

Так склалося, що знайомство із селом почалося з навчального закладу. І, як пересвідчилися, не випадково. Саме тут зберігся куточок старовини Кухарів — липова алея, що переходить у каштанову.

— Це наша гордість, — говорила Олена Гуль, яка вчителює тут уже 25 літ, доїжджаючи із Підліс. — Ми згодні, що дерева аварійні, але проти того, щоб їх зовсім зрізати. Інша справа — підчистити окремі гілки і зберегти ці липи. Жила тут неподалік бабуся, якій було 105 років. Я її якось розпитувала про село, школу, то вона сказала, що в її дитинстві ці дерева вже були великі. Тож можна уявити, які вони древні. А кремезна модрина на території

школи, декілька кущиків бузку — це все, виявляється, — залишки панського саду. І у дерев'яному приміщенні маєтку після війни у 1940-х роках облаштували початкову школу. А вже значно пізніше збудували нову, цегляну. Ось тоді, як скаже ще одна моя співбесідниця Галина Ярмолюк, котра в 1964-му після педучилища приїхала з рідної Полтавщини за направленням у Кухарі, мусово було багатого що з того саду повирубувати, щоб спланувати територію.

До речі, перед поїздкою на одному із сайтів прочитала, що Кухарівська початкова школа «у стані припинення». Але ж вона працює?! Мабуть, так часто кваліфікував те, що тепер це філія Велицького опорного навчального закладу. І питання про закриття школи, яке поставало не раз, тепер зняте. 14 учнів навчається тут (а ще 5 — на підготовці до першого класу). І, як довелося почути, перспектива хороша. Наступного навчального року семеро хлопчиків і дівчаток стануть першокласниками, ще через рік — шестеро. Директор школи Зінаїда Воробей (формально вона тепер діловод філії) каже:

— По суті, наш заклад є культурним осередком села. Ми якщо проводимо якісь свята, то приходять не тільки батьки учнів, а й усі охочі односельчани. Звісно, ми, педагоги, за те, щоб була школа, — це наша робота. Але перш за все батьки зацікавлені в тому, аби малих дітей — учнів початкових класів — не відправляти щоранку у Велицьк. Ми за свої робочі місяці не будемо боротися, якщо вони вирішать учити своїх синів і дочок десь інде. У нас достатньо педагогічного стажу — і на пенсію можемо вийти. А якщо ні, то є опорний навчальний заклад, який нас забезпечує роботою. Звичайно, при зустрічі з місцевими вчителями мова зайшла про назву села — напевно ж цікавилися, від чого вона пішла, щоб і діткам розповісти.

— Я хотіла знайти якісь тлумачення з приводу цього, — каже Зінаїда Петрівна. — В одному польському довіднику трапилась мені лише назва «Кухарі» і кількість населення. У «Вікіпедії» є інформація, що 1619 року Остафій Єло-Малинський, за рік до своєї смерті, згідно із заповітом брата, отримав села Велицьк, Сільце і Кухарі. Оце і все. Тож стосовно походження назви подумуємо самі. Хтось каже, що, може, тут колись жив якийсь кухар, що прославився своїми талантами. А в мене є інша версія: ця назва — від слова «кухро» («куфер»), тобто скриня для одягу. Колись у кожній

хаті вона була (це тепер — шафи). Ось це «кухро» і трансформувалося із часом у «Кухарі».

«ДІД МІЙ БУВ ОДНООСІБНИКОМ ЗА ПОЛЬЩУ, ТЕПЕР Я, ЯК І ВІН, ХАЗЯЙНЮЮ НА СВОЇЙ ЗЕМЛІ»

В одній з осель ми зустріли декілька поколінь родини: найстаршу жительку Кухарів 95-літню Надію Ярмолюк, її онуку Ольгу і трьох правнуків-школярів. А тут ще й син Надії Гордівни, який теж живе із сім'єю у цьому селі, зайшов провідати матір.

— А як же — мама є мама: вранці забіжу і обідньої пори, а то й увечері.

Чоловік, який теж уже в літах (у цьому році — 70), бідкається, що мати ніяк не вгамується. Онука попрає по хазяй-

ству, а вона все одно мусить піти до хліва й подивитися, чи ж правильно все зроблено, бо ж «молодо-зелено».

— Вже і сварю, і прошу, щоб хоч у мороз, як слизько, не виходила на двір, — каже Петро Олексійович. — Це ж і до біди недовго у таких літах. Буваю тут щодня, бо ж зараз чоловік племінниця Володимир Киричич на заробітках, тож залишилося жіноцтво без чоловічих рук. Треба наглянути — може, й допомога яка потрібна.

А вже дружина Володимира Ольга додає:

— Мусить чоловік їздити до Польщі, бо тут нема ніякої роботи. А діти ростуть — маємо двох синів і дочку, про своє житло треба думати.

Ольга і Володимир Киричичи — якраз

одна із тих молодих сімей, яка залишилася в Кухарях, планує незабаром на своєму хазяйстві обживатися.

— А я вас познайомлю із одноосібником, господарем на все село, до речі, депутатом Велицької об'єднаної територіальної громади, який і тут на місці дає собі раду, — каже наш попутник Віктор Польчук, і ми йдемо до Віталія Філіпчука.

Віктора з дружиною Ольгою зустріли у їхньому дворі, вони якраз приїхали на своєму мобільному транспорті — мотоциклі («їздили Ольжині матері дрова різати»).

— Я у колгоспі електриком працював, — розповідав згодом глава сімейства, коли мова зайшла, як же таким молодим (обом — трохи за 40) вдалося стати «господарями на все село», — а потім ми вирішили паї забрати (це гектарів 15) і хазяйнувати.

Це було десять років тому. Хоч говорять, що на землі тільки горба можна заробити, Філіпчуки мають підстави сказати, що плоди господарювання є. І хату дідову, в якій мешкають, добували, й потурбувалися, щоб жити з двома доньками, як у місті — з усіма зручностями, і техніку купили, без якої землю не піднімеш. І це при тому, що нема доброї ціни на картоплю, іншу продукцію. Виручає Філіпчуків те, що тримають чотири корови (а було і п'ять), молоко здають на завод у Рожичці. Оскільки самі ж є і заготівельниками, то їм трохи більше платять за літр.

— Ясно, що ми таких грошей у хаті не маємо, як ті, хто їздить у Польщу і в місяць заробляє по 20 тисяч гривень, — продовжував чоловік. — Але «викрочуємося»: то пороса вгодімо на продаж, то бичка — вже є якась копійка...

Одне слово, можна вижити і без за кордонних заробітків. Тим більше, що тепер, як сказав Віталій, при такому хазяйстві й не вирушиш нікуди з дому, бо ж не покинеш все на дружину.

А ще Віталій Філіпчук згадав свого діда, який за Польщі мав не одну десятину землі:

— Комуністи як почали у колгосп людей зганяти, то дід мій до останнього не здавався. Це вже баба, як розповідали батьки, примусила його записатися у ту спілку, віддати і корову, і коня, і весь реманент. Мабуть, боялася, щоб не вислали в якийсь Магадан. Тепер нам те все треба надбати. Непросто це дається, але я не нарікаю на життя. Коли мене із 40-річчям вітали рідні, друзі, то бажали здоров'я, всяких благ. А я сказав: «Нехай буде те здоров'я, яке маю тепер, і хай ті самі гроші і далі водяться» — більше не хочу. Головне, щоб дружина мене любила, діти були здорові, — і не треба ніяких мільйонів». ■

Читаємо нас по-новому: ВІСТРОК — «Волинь-нова» (16 сторінок); ЧЕТВЕР — «Волинь-нова» (24 сторінки); П'ЯТНИЦЯ — «Цікава газета на вихідні» (16 сторінок). А на сайті — volyn.com.ua — цілодобово!

«Цікава газета на вихідні» Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України Цікава до кави! ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ: 1 місяць — 11 гривень; 3 місяці — 33 гривні; 6 місяці — 66 гривень. Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307. У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

ЧИТАЙТЕ У ЧЕТВЕРГОВІ «ВОЛИНЬ-НОВІЙ» ЗА 22 ЛЮТОГО НА 24 СТОРІНКАХ «Добий цю дитину, нехай не мучиться» — історії, від яких холодне кров, бачили на власні очі наші земляки Скільки ще будуть труїти ново-волинців? Як волиняни рятували від голоду людей з інших регіонів України Жителі села Воєгоща Камінь-Каширського району: «Ні Президент, ні прем'єр не приїдуть і не поремонтують нам доріг — беремось за справу самі» Де поділися «теплі» гроші наших земляків? Чому іспаномовний світ тепер теж може заспівати по-своєму «Волинь моя»

ПУБЛІКАЦІЯ, ЯКІМІ ЗДАВУЄ «ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ» У П'ЯТНИЦЮ, 23 ЛЮТОГО, НА 16 СТОРІНКАХ ЩО ЦЕ БУЛО? Та НЛО! Де? На Волині! Навіщо Сталіну був потрібен чоловічий день — 23 лютого? Якими подарунками волиняни дивували кубинського лідера Фіделя Кастро Популярна сторінка «Гарбуз із секретом»: що цього разу заховали журналісти? Схема вишивки, поради для справжніх господинь, медична шпальта, ціла сторінка рецептів найсмачніших страв і поезія, що допоможе вам освідчитись коханій людині. Дорогі читачі, щоб зустрічатися ТРИчі НА ТИЖДЕНЬ, зверніться, будь ласка, до вашої листоноші — і вона оформить передплату!

Ця дорога веде до храму.

■ Редакційний щоденник

УКРАЇНСЬКИМИ ЯБЛУКАМИ СМАКУЮТЬ У ЄВРОПІ

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редактор відділу економіки газети «Волинь-нова» Алла ЛІСОВА

...БАЙДУЖІСТЮ НАШОЇ ВЛАДИ ДО ПРОБЛЕМ ПРОСТИХ ЛЮДЕЙ

Інвалід першої групи, ветеран праці, велика патріотка Тамара Штенко, котра проживає в шахтарському місті, кілька років тому розміняла дев'ятий десяток. Не звикла жінка скаржитися на когось, нарікати на життя — завжди все тягнула на своїх плечах. І навіть у такому поважному віці піклується не лише про своїх дітей, онуків, а й намагається зі своєї мізерної пенсії підтримати хворих та воїнів АТО. Попри хвороби сідає «на телефон» і домовляється, щоб у церкві відслужили панахиду за загиблими та молитву за хворих, а освячені іконки передали тим, хто повернувся з пекла війни. І не обміне жодного прохання про допомогу, опублікованого у нашій газеті. Така вже є ця людина — небайдуха й великодушна.

І не тільки про себе дбала Тамара Софронівна, пишучи лист аж до самого глави уряду Володимира Гройсмана. Мала на меті захистити сотні тисяч колишніх «трудяг», котрі працювали за невелику платню по 30—40 років, а тепер думають, як звести кінці з кінцями. А почалося все з того, що жінці принесли урядову листівку, в якій пафосно повідомляли про початок Пенсійної реформи й запрошували висловити свої пропозиції і зауваження. Тамара Софронівна каже, що після такого звернення не могла стриматися, щоб не взяти аркуш паперу й вилити поважному й впливовому високопосадовцю всі свої розчарування новою реформою. Попросила листоношу, аби відіслала їй лист із повідомленням про отримання, наївно сподіваючись, що очільник уряду уважно прочитає викладене простою жінкою з провінційного містечка, перейметься пенсіонерськими турботами про хліб насущний.

Через місяць надійшла відповідь, яка, за словами Тамари Софронівни, «знищила останні промінці надії на те, що нововладді здатні прислухатися до людей».

Фото із сайту agroday.com.ua

Якщо захочемо — зможемо!

Більше того, «навіть немає «дякую», хоч би з елементарної поваги до віку людини! В написаному сухо повідомлялося: «Ваш лист направлено в Міністерство соціальної політики для вивчення». «Якщо прем'єра ознайомили з листом, то він мав би хоч підпис свій поставити. Напрошується питання: то хто ми — раби?» — з гіркістю ділилася моя співрозмовниця.

А кількома днями пізніше на одному з каналів телебачення почула міністра

«**Чи можуть наші державні (чи недержавні?) керманічі всіх рівнів, чия зарплата виражена в цифрах із багатьма нулями, хоч місяць прожити в цьому «страшному сні» на дві тисячі гривень?**»

соціальної політики Андрія Рєву, який запевняв, що на черговому етапі реформи розроблять механізм підвищення пенсій тим громадянам, які мають великий трудовий стаж, але отримували низькі зарплати. До них, згідно з аналізом зарплат за галузями в попередні роки, потрапили ті, хто працював у колгоспах, а також медсестри, лікарі, вчителі, бухгалтери, лісники та інші категорії населення.

Отож послухала міністра й вирішила потелефонувати Тамарі Софронівні й підняти їй хоч трохи настрої: «Вас, виявляється, почули! Уявляєте, скільки людей будуть Вам вдячні за те, що написали лист Володимирі Гройсману!» Може, він якраз і став тією краплею, яка переповернула чашу морального тиску на наших нововладців?

І відразу закрився сумнів, чи встигнуть наші пенсіонери відчути зростання свого добробуту. Адже все частіше говорять про чергове підвищення ціни на природний газ для населення. Це питання витає у повітрі впродовж останніх місяців. Тепер «притиснули» серйозні обставини. Для отримання чергового траншу кредиту МВФ влада України повинна виконати взяті на себе перед цією міжнародною фінансовою інституцією зобов'язання, серед яких якраз, крім створення Антикорупційного суду, — збільшення вартості природного газу на внутрішньому ринку до рівня імпортного паритету. Чи можуть наші державні (чи недержавні?) керманічі всіх рівнів, чия зарплата виражена в цифрах із багатьма нулями, хоч місяць прожити в цьому «страшному сні» на дві тисячі гривень?

...ЯК ВІТЧИЗНЯНІ ПРОДУКТИ ПОЧИНАЮТЬ ЦІНУВАТИ У СВІТІ

Директор ТзОВ «СКФ — Україна» Володимир Цибульський, розповідаючи про те, як їхній продукції вдалося завоювати популярність на закордонних ринках, сказав, що Україна має шанси продати своїх товарів у Європі, зокрема, ми могли б конкурувати з високорозвиненими державами на ринку продуктів харчування. І на побутовому рівні довелось не раз чути хороші відгуки іноземців про смакові якості наших харчів. У сімейному продуктовому кошику з кожним роком з'являється більше товарів вітчизняного виробництва. І не тому, що вони дешевші, а тому, що кращі.

Днями прозвучала інформація про те, що Україна поточного сезону збільшила експорт яблук в Європу у 9(!) разів. Ого! А спонукало нарощувати обсяги постачання цієї продукції на зарубіжні ринки зниження виробництва цих фрук-

тів у ЄС через ряд об'єктивних причин. Згідно з даними митної статистики, за липень—січень ми експортували в країни Євросоюзу 9,2 тисячі тонн яблук. Для порівняння: рік тому цей показник ледь перевищував тисячу тонн, причому йшлося про фрукти для подальшої переробки.

Коли про це завели мову з початківцем-садоводом, екс-депутатом обласної ради, колишнім першим заступником міського голови, за професією — металургом Юрієм Єлевою, він мовив, що це — мізер, тому ейфорії в нього з цього приводу немає. Бо навіть ця, збільшена цифра експорту, не є високою. Таку кількість яблук могли б дати два райони Волині! В інших країнах значаться мільйони тонн. Разом із тим пан Юрій підтвердив, що попит на наші яблука зростає — і це вже тішить. І насамперед тому, що в них менша собівартість, а отже, приваблива ціна. У багатьох європейських країнах ці фрукти коштують щонайменше три євро за кілограм. А в азіатських — таких, як Індонезія, за кілограм яблук треба викласти десять доларів! Але тамтешній покупець не кидається лише на ціну — для нього важливі перш за все якість, безпечність. І нам ще в цьому плані треба рости й рости. Бо при нинішніх економічних умовах важко конкурувати з європейськими виробниками у плані захисту рослин, заходів обробки спеціальною технікою та й усієї технології вирощування, яка на порядок вища, ніж в Україні. Але досягти цього цілком реально.

Юрій Єлева на теренах свого рідного села Грибовиця Іваничівського району взяв в оренду більше десяти гектарів облогових земель і почав їх обробляти. На моє запитання, чи не важко й чи не страшно було братися за цілком нову для себе справу, сказав, що в світі немає нічого такого, чого при бажанні не могла б осилити людина. Ще під час роботи на ливарному заводі (пройшов шлях від майстра до директора підприємства) засвоїв просту істину: жодна академічна освіта не допоможе реалізувати мрію, якщо не займатимешся самоосвітою, самовдосконаленням. Тому вже тоді почав читати праці відомого американського бізнесмена Генрі Форда, вивчати економіку, управління бізнесом, психологію. Коли брався за яблунний бізнес, перелопатив теж безліч усіялої літератури. Допомогло знання польської мови. Через інтернет звернувся за консультацією до польського професора у галузі садівництва Адама Фури. З помічниками почали шукати підходящі для нашого клімату й ґрунту сорти яблук. І вже 2017-й рік порадив їхню сім'ю (всі трудяться біля саду) хорошим урожаєм. Споживачам Волині та Львівщини відправили чотири тисячі тонн солодких плодів. Можна виходити й на експорт. Але для цього, каже фермер, потрібні значно більші обсяги, спеціальні сортувальні лінії, тара й багато іншого. Однак як член Асоціації садівників України Юрій Єлева впевнений: ми обов'язково до цього прийдемо. То, може, ще не все втрачено? ■

Вітаємо!

Дні народження святкують наші любі донечки, дорогі похресниці, чудові сестри і найкращі внучки

**Аня та Юля
ЛОМІНСЬКІ**

із села Новостав Горохівського району.

Бажаємо міцного здоров'я, Божого благословення і успіхів на довгі роки.

Ви ростіть розумні, добрі і красиві,
Будьте, наші рідні, ви завжди щасливі.

Ви ростіть на радість і батькам,
і рідним,

Будьте для нас лагідні,
а для друзів вірні.

Ви — наша розрада, ви — наша надія,
І нехай здійсниться кожна ваша мрія.

**З любов'ю
і повагою
мама Оля,
тато Юра,
бабуся Галя та
хрещений Саша
із сім'єю.**

Нехай під ногами квіти
розквітають,
А над головою сонце
в небі сяє.
Щоб в житті не знали
ні горя, ні бід
Та щоб вам щастило
всюди і завжди.

Учора 55 років від дня народження відзначив житель села Затурці Локачинського району

**Йосип Йосипович
КОЧМАРУК.**

Летять роки в міжзоряний
політ,

Але душа нехай про це
не знає.

І хай так буде сотню літ,
І доброта ніколи не згасає.

Хай доля піднесе іще
сповна

І радості, й наснаги,
і здоров'я.

Нехай завжди в душі цвіте
весна

І серце
зігривається любов'ю.

**З
великою
шаною,
повагою
та любов'ю
уса
родина.**

Вітання з фотографією — 250 грн + 25, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Многая літа!», без фотографії — 200 + 20 (за сайт), від колективів та фірм — 350 грн + 35 (за сайт) з фотографією, 300 + 30 (за сайт) — без фотографії.

■ Професіонали

І В ГОРОХОВІ Є ЗНАМЕНИТИЙ «ДЯДЯ СТЬОПА — МІЛІЦІОНЕР»

Усі без винятку жителі райцентру знали «участкового» Степана Рудя. Навіть у дитячих садочках малюки казали один одному: «Не пустуй і тихо будь, бо прийде до тебе Рудь!»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Горохівчани і досі, коли говорять про злодіїв, самогонників чи хуліганів, кажуть: «Нема на них Рудя!» Поважали в часи служби — і тепер цінують, ставлять взірцем як правоохоронця-професіонала, офіцера, у котрого слово не розходилося з ділом. Напевне, про таких колись Сергій Михалков написав вірш «Дядя Стьопа — міліціонер».

Степан Степанович нещодавно святкував 60-річчя. Привітати ювіляра зібралися рідні, друзі, знайомі.

...Степан Рудь народився у багатодітній сім'ї в селі Шклинь-2. У дитинстві був непосидючим, говірливим і кмітливим. Спостерігаючи, як завзято хлопечко ходить за плугом, вправляється з кіньми, порається біля корови, свиней, овець, батько гордився сином. У 8-му класі хазяйновитий Стьопа взявся розводити кролів, і згодом у Рудів їх стало аж 150. За це районне керівництво дало хлопцеві

Степан Степанович із ветеранами правоохоронних органів району.

грамоту.

Армійський гарт пройшов у військах протиповітряної оборони в Харкові, Жданові і Маріуполі. У Володимир-Волинському училищі здобув професію електрика. Потому повернувся працювати в Горохів-

ський енергозбут.

У місцях служби на дошках пошани його фотографії висіли ще довго після демобілізації. В організації, де працював електромонтером, теж зарекомендував себе хорошим спеціалістом. У міліцію потрапив завдяки сусі-

дові Анатолію Климовцевському. Він розказав про юнака тодішньому замполіту, нині вже покійному Олександрові Харченку. «Що саме говорив, не знаю, але кадровик приїхав до нас у Шклинь і запропонував мені роботу», — пригадує ювіляр.

Фото Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Батьки були не в захваті від такого повороту, але він погодився і ніколи не пожалкував про своє рішення.

Службу в органах починав молодшим інспектором відділу сторожової охорони. У 1980-х роках працювали плодоконсервні заводи Горохівщини, маслозавод у Мар'янівці, хлібопекарня в

«Я крала кури». Самогонникам перебивав «процес», кидаючи у брагу сіль. За ці та інші способи боротьби за порядок Степана Степановича із вдячністю згадують горохівчани. Його самовідданість засвідчують багато відзнак: почесні грамоти і подяки, іменні пістолети, автомобіль «Нива», цінний годинник. Грамоту за взірцеву службу, почуття колективізму і з нагоди 60-річчя від начальника головного управління Національної поліції у Волинській області генерала Петра Шпиги ювіляру вручили голова районної громадської організації пенсіонерів МВС, колишній начальник Горохівського райвідділу внутрішніх справ підполковник

«Його самовідданість засвідчують багато відзнак: почесні грамоти і подяки, іменні пістолети, автомобіль «Нива», цінний годинник.»

Горохові. Завданням Степана Рудя було захищати їх від розкрадань. Роботи вистачало. Хтось виносив яйця, хтось хліб. Чого тільки не придумували, щоб пронести через прохідні вкрадене. Степан Рудь був пильним, і тому ніхто не обрався за, скажімо, не кримінальні покарання. Одну жінку дільничний інспектор Степан Рудь возив вулицями міста із табличкою на шиї

Ігор Богонос і ветерани міліції Петро Бабій, Валерій Казмірук, Ігор Костюк.

Друзі раділи за чудову родину Степана Степановича — дружину Ларису, сина Сергія і невістку Ірину, внучку Даринку. Ювілярові бажали завжди бути при козацькому здоров'ї і чудовому почутті гумору. Бо іншим народного дільничного інспектора Горохова Степана Рудя ніхто не уявляє. ■

■ Проблема

Біля військового полігона не пригальмовують

На Рівненщині не просто неохоче дозволяють військовикам їхати за пільговим квитком, а навіть не зупиняються, аби підібрати людей у формі

Левко ЗАБРІДНИЙ

Відчув на собі ставлення водіїв маршруток, які прямують з боку Костополя до Рівного, підполковник Віктор Шубец, офіцер прес-служби Міністерства оборони України в Рівненській області, коли їздив у справах на полігон, що поблизу села Нова Любомирка Рівненського району.

— На полігоні доводиться бувати часто — коли автомобілем, а коли й маршрутною добираюся, — зазначає пан Шубец. — Того дня вирушив громадським транспортом. У Рівному на автостанції взяв пільговий квиток. Як учасник

«Водії повинні там зупинятися. Коли цього не роблять, то це фактично порушення.»

бойових дій сплатив 2,1 грн. Проїзд до Нової Любомирки коштує 14 гривень. Якщо у салоні, бачу, є пенсіонери, я не відбиратиму у них пільгового місця і сплачу повну суму. Проте коли повертався назад, водії маршруток, що їхали на Рівне, ігнорували мене, бо я був у формі, і проїздили мимо. За годину пропустив з вісім машин — жодна не стала. Зупинилася одна тільки тоді, коли на зупинку прийшли цивільні. Шо-

фер гроші з мене не взяв, бо салон був повен. Мене страшенно обурило цей нюанс. Водії не просто відмовляються провезти за пільговим тарифом. Вони не зупиняються біля полігона взимку, коли мороз. Мені радили не одягати форму. Але це ганебно. Я ж на своїй землі.

В обласному управлінні транспорту зазначають, що про проблему знають. Поведінку водіїв пояснюють тим, що до ремонту дороги Горо-

дище-Рівне-Старокостянтинів біля полігона не було зупинки і маршрутки не мали права там забирати пасажирів.

— Проте нині зупинки облаштовані з обох боків дороги, з водіями та перевізниками ми провели бесіди, щоб вони зупинялися там, — коментує начальник управління транспорту та учасник АТО Федір Мисюра. — Однак ми ще маємо надіслати документи до Нацполіції, аби зупинку біля полігона внесли у розроблені маршрути. Втім, і зараз водії повинні там зупинятися. Коли цього не роблять, то це фактично порушення. Скарги можна і до нас, і до Укртрансбезпеки, яка може накладати на водіїв штраф. Додам, що компенсації за пільговий проїзд у маршрутках міжміського сполучення немає. Голова ОДА дав доручення у районах розробити програми, за якими перевізникам можна було б хоча б частково компенсувати за перевезення пільгових категорій, але, наскільки мені відомо, поки що безрезультатно. ■

■ У номер!

ЗЛОЧИННИЙ ПРОМИСЕЛ У СІМЕЙНОМУ ГНІЗДЕЧКУ

Співробітники управління протидії наркозлочинності волинської поліції під час проведення санкціонованого обшуку в помешканні 26-річної та 31-річної жителяв Луцька виявили та вилучили хімічні матеріали та обладнання для виробництва психотропної речовини, а також виготовлений амфетамін

Анна ПАВЛОВСЬКА

«Продукція» призначалася для подальшого збуту. Поліцейські встановили, що правопорушники займалися такою незаконною діяльністю щонайменше протягом року.

— Нині вирішується питання про оголошення їм підозри в скоєнні інкримінованих злочинів і обрання міри запобіжного заходу, — зазначив начальник поліції Волині Петро Шпига.

Слідчі Луцького відділу поліції відкрили кримінальне провадження за ч. 2 ст. 313 Кримінального кодексу України. Зловмисникам загрожує позбавлення волі строком від двох до шести років. ■

■ Пошуки і знахідки

Ці фото, вочевидь, зберігалися у розшукових справах колишнього НКВД-КДБ.

«КОЛИ ПОБАЧИВ СВІТЛИНИ ПОВСТАНЦІВ, У МЕНЕ ВІД ХВИЛЮВАННЯ ЗАТРЕМТИЛИ РУКИ»

Оприлюднили колекцію фотокарток вояків УПА – 142 знімки

Сергій НАУМУК

— Про збірку світлин вояків УПА з архіву колишнього КДБ у Луцьку я почув ще в середині 1990-х років, — розповідає луцький краєзнавець Сергій Годлевський. — Пізніше ця тема ще не раз порушувалася в розмовах зі знайомими, хоча спеціально я тих фотокарток не шукав. Вдруге натрапив на копії знімків у Братстві вояків ОУН-УПА Волинського краю. І раптом стало відомо, що є ті світлини. Я подумав, що це копії. Але коли почав переглядати фотокартки людей, які віддали свою свободу та життя за волю України, зрозумів, що це оригінали, і в мене затремтіли руки, хоча я доволі холоднокровна людина.

Збірку запропонували на продаж. Про яку саме суму йшлося, Сергій не сказав, але зазначив, що не мав таких грошей, тому звер-

« Знімки наразі зберігаються в мене, проте я не є їхнім власником. Вони належать усій громаді. Волів би бачити їх у Музеї опору. »

Сергій Годлевський хотів би, щоб знімки стали експонатами Музею опору.

нувся до благодійників. Ними стали народний депутат України Ігор Гузь та луцький бізнесмен Андрій Разумовський.

Відтак 142 світлини (дві з них у двох примірниках) було оприлюднено на презентації у Волинському краєзнавчому музеї. На частині з них — вже вбиті підпільники або на-

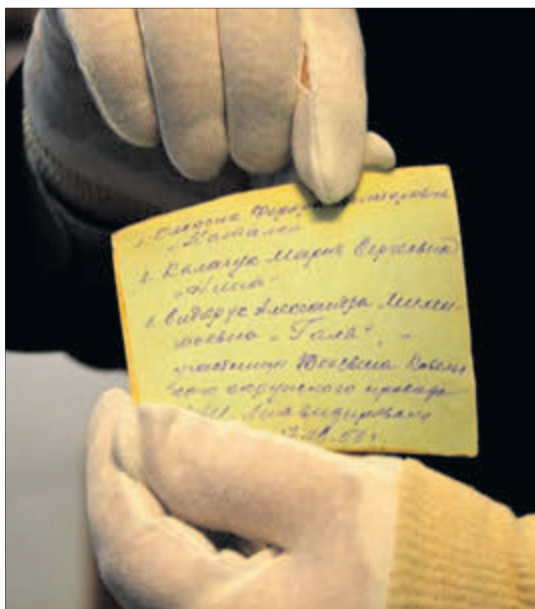
віть напіврозкладені тіла. «Фіксували смерть вояків УПА, бо за це хтось отримував звання або орден», — пояснює Сергій.

— Фотокартки різного розміру та якості. Вони потребують реставрації і належного збереження, бо навіть під час презентації у Волинському краєзнавчому музеї світлини почали коробитися, — каже Сергій Годлевський.

Близько третини осіб на фото з цієї збірки відомі. На деяких є написи, які допоможуть ідентифікувати зазятих людей. Є там фото й знаних історичних осіб: останнього командувача УПА Василя Кука, командира УПА-Північ Івана Литвинчука (Дубового), окружного провідника Ковельщини Василя Сементуха (Ярого).

— Знімки наразі зберігаються в мене, проте я не є їхнім власником. Вони належать усій громаді. Волів би бачити їх у Музеї опору, — каже Сергій. — Це міг би бути комунальний музей, у якому висвітлювалася б історія ОУН 1920–1930-х років, УПА, єврейського гетто в Луцьку, гітлерівського табору для радянських військовополонених, КПЗУ. Установа такого типу потребуватиме багато оригінальних експонатів, а не копій. Тому ця збірка фотокарток могла б придатися для цієї мети. Музей міг би розміститися у колишній Луцькій тюрмі.

Проте організація такого музею — справа далекого часу. Метою на близьку перспективу є видання альбому світлин вояків УПА. ■

Написи полегшать пошуки інформації про підпільників.

■ 5 хвилин для душі

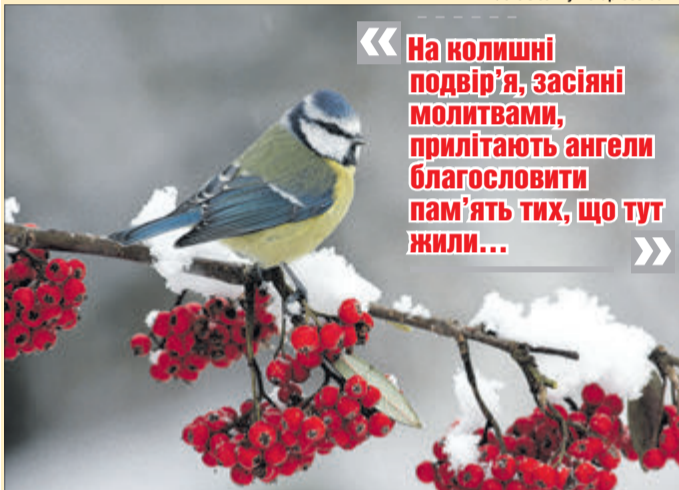
Тепер тут ходить вітер

Тут більше ніхто не залишає слідів на снігах. Звідси ніхто не вирушає в світі і не повертається назад

Ольга ЧОРНА

Тут не плачуть і не сміються.
Не закохуються і не розлучаються.
Не полощуть своїх грив у чистих джерелах каяття.
Не народжуються і не вмирають.
Не проводжають.
Не чекають...
Засипані глибокі криниці, в яких колись полоскались зорі, а потім у тій благодатній воді купали немовлят.
Сади, які пахли медами і яблуками, стали сивими димами в морозні вечори.
Душі мудрих господарів помандрували шляхами Вічності.

Фото з сайту wordpress.com.

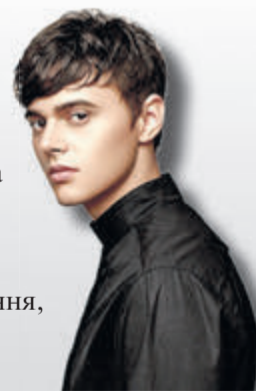

« На колишні подвір'я, засіяні молитвами, прилітають ангели благословити пам'ять тих, що тут жили... »

Відлетіли у вирій осиротілі хати.
Села не стало...
...Тепер тут дорогами ходить вітер — їх не багато залишилося, схожих на ранні зморшки замисленої землі.
Тут у задумі спинається Час.
А на колишні подвір'я, засіяні молитвами, прилітають ангели благословити пам'ять тих, що тут жили... ■

УКРАЇНСЬКИЙ СПІВАК ALEKSEEV (на фото) СТАВ ПЕРЕМОЖЦЕМ НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДБОРУ В БІЛОРУСІ І ПРЕДСТАВЛЯТИМЕ КРАЇНУ НА «ЄВРОБАЧЕННІ-2018»

Артист значно випередив конкурентів за підтримкою і глядачів (у нього 5184 голоси, а у його найближчого конкурента — групи Shuma — 3042), і журі. Alekseev виконав пісню Forever («Назавжди»). Він став першим артистом без білоруського коріння, який представлятиме країну на музичному конкурсі.

95 тисяч доларів на рік потрібно одній людині, щоб бути повністю задоволеною життям. Це порахували психологи університетів Вірджинії та Пердью. Для емоційної рівноваги вистачить і суми 60–75 тисяч. Українці і за 6 тисяч доларів були б щасливі...

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ **МІНІ-ТРАКТОРИ**
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка» «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
5-15 К.С.

Гарантія запчастин, нависно обладнання, доставка.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШНОДУВАННЯ ВІДСОТКІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

Знай наших!

Олександр Абраменко — Ілля Бурову: «Ну добре, сусіде-москаліку, бідолахо безпрапорний, ходи вже сюди — погріється трохи під нашим синьо-жовтим, переможно — «золотим»!»

Українка Альона Савченко та француз Бруно Массо так елегантно поклали олімпійське золото у «скарбничку» Німеччини.

фото: is caiky AFP.com.

атлети з Росії») знову всіх здивували. Ні, не 11-ма здобутими нагородами (серед яких, за підсумками недільних змагань, жодного «золота» так і не було), а — тримайтеся міцніше — допінговим скандалом! «Бронзового» призера у керлінговому міксті (з таким приемним для українського вуха прізвищем!) Олександра Крушельницького... запідозрили у вживанні мельдонію. Коли ця інформація тільки з'явилася, багато хто сприйняв її за дурний жарт. Бо, здавалося б, навіщо керлінгісту допінг? Та ще й мельдоній, одна лиш назва якого у росіян тепер викликає істеріку.

Проте схоже, що таки так! До речі, сам Крушельницький встиг заявити, що гарантовано не приймив заборонених препаратів. Проте припустив, що мельдоній йому могли підмішати в їжу напередодні Олімпіади на зборах... колеги-заздрісники, які не пробілилися у Пхьончхан. Що тут почалося! На Олександра Крушельницького накинулися в Росії, здається, всі, окрім дружини (ї партнерки, з якою він здобув олімпійську «бронзу») Анастасії Бризгалової. Мовляв, як так — у благородній Росії в принципі не тримають ніякого допінгу, а щоб вчинити таке пакудство й підставити «свого» — не може бути!

ШАБЛІ ДОГОРИ — НАШ КОЗАК ВЗЯВ ОЛІМПІЙСЬКЕ «ЗОЛОТО»!!!

Закінчення.
Початок на с. 1

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Проте виходить це у них не надто вдало. Перед стрибком «бронзового» призера Сочі-2014 Цзя Цзун'яна наш Сашко продовжує перебувати на першій позиції! Китаєць таки класно виконує свою спробу, точніше політ, бо приземлення, хоч і гучне за криком було, але трохи «скособочене», тому «дострибує» лише до «срібла» — 128,05, посунувши росіянина Іллю Бурова на «бронзову» позицію. Ну а 29-річний українець Олександр Абраменко стає олімпійським чемпіоном!!! Першим нашим чоловіком-володарем «зимового» олімпійського «золота» за часів «незалежних» виступів України на Олімпіадах!

Раніше медаль найвищого ґатунку під синьо-жовтим прапором вигравали лише жінки — фігуристка Оксана Баюл в Ліллегаммері-1994 та біатлонний «квартет» у складі сестер Віти та Валі Семеренко, Юлії Джими та Олени Підгрушної в естафетній гонці у Сочі-2014.

Натомість єдиною медаллю українських чоловіків на зимових Олімпіадах лишалася «бронза» фігуриста Руслана Гончарова, здобута у танцювальному дуеті з Оленою Грушиною в Турині-2006.

Нагадаємо, що напередодні старту «білої» Олімпіади авторитетна американська інформаційна агенція Асо-

«**Українці, які ставали олімпійськими чемпіонами: фігуристка Оксана Баюл (Ліллегаммер-1994), квартет біатлоністок у Сочі-2014: Віта Семеренко, Юлія Джима, Валя Семеренко і Олена Підгрушна та фрістайліст Олександр Абраменко (Пхьончхан-2018).**»

шіейтед Пресс напроорокувала Абраменку «бронзову» нагороду. Недооцінили заокеанські аналітики потенціал нашого козака — ой недооцінили!!! Маємо сказати, що до перемоги Олександра привели тренер Юрій Кобельник та головний тренер збірної України з фрістайлу Евнер Аблаєв (перший тренер у рідному Миколаєві — В'ячеслав Германсон).

Щодо інших здобутків українських олімпійців, то варто відзначити хіба 12-те місце у скелетоні Владислава Гераскевича. Здавалося б: ото досягнення — 12-те місце! Проте 19-річний Влад — наймолодший український олімпієць у Пхьончхані. Це, зрозуміло, його дебют на Олімпіадах (як і загалом українських скелетоністів). Хлопець, який лише три роки тому прийшов у цей спорт, демонструє феноменальний прогрес, тож уже сьогодні його називають нашою великою надією на Олімпійських іграх у Пекіні-2022. Ну а його 12-те місце поки лишається другим результатом наших олімпійців у Пхьончхані — відразу після триумфу Абраменка...

А ще ми мали привід пора-

діти (водночас і сумно з цього приводу зітхнути) за дівчину з Обухова, що на Київщині, Альону Савченко. Щоправда, фігуристка, яка у Солт-Лейк-Сіті-2002 (у парі зі Станіславом Морозовим) дебютувала на Олімпіадах під «синьо-жовтим» прапором, вже давно має німецький паспорт.

У Ванкувері-2010 та Сочі-2014 (у парі з Робіном Шолкови) вона здобула для Німеччини дві «бронзи» у парному фігурному спортивному катанні. Після того, як Шолкови завершив кар'єру, невгамовна Савченко знайшла собі нового, на п'ять років молодшого партнера — француза Бруно Массо і в 34 роки таки взяла олімпійське «золото» Пхьончхана! До речі, українські телевізійники вже встигли взяти в Альони Савченко інтерв'ю, під час якого вона запевнила: ніколи не ставила під сумнів той факт, що є україною.

Тим часом росіяни (або як їх офіційно називають у Пхьончхані — «олімпійські

До речі

ЗА РІК ДО ІГОР ЛІКАРІ НА 6 МІСЯЦІВ ЗАБОРОНИЛИ САШКУ БУДЬ-ЯКІ ТРЕНУВАННЯ

У 2016 році Олександр Абраменко здобув малий Кришталевий глобус у лижній акробатиці. Це вперше в історії українського фрістайлу спортсмен під синьо-жовтим прапором став лідером світового рейтингу в лижній акробатиці. Цікаво, що на останньому етапі Кубка світу Абраменко впав та посів п'яте місце, проте набраних балів за сезон вистачило, щоб залишитися першим.

Проте наступного сезону спортсмен отримав травму коліна під час підготовчих зборів у Швейцарії. Його прооперували, півроку взагалі не дозволяли нічого робити. Через це він пропустив весь сезон 2017 року і не змагався. Лише 1 квітня в нього завершився реабілітаційний період.

Стрибок, який виконав Абраменко в суперфіналі, він продемонстрував світу вперше. Три сальто з чотирма гвинтами, де два гвинти — в останньому сальто. До цього часу українець лише тренував свій «золотий аргумент».

Для Олександра Абраменка це вже четверті Олімпійські ігри. У Турині-2006 він посів 27-ме місце, у Ванкувері-2010 став 24-м, у Сочі-2014 — 6-м і ось у Пхьончхані-2018 — «золото»!

Пряма мова

Юрій БУТУСОВ, журналіст, про те, що не треба звинувачувати у зраді олімпійця Олександра Абраменка, який на п'єдесталі обійняв російського спортсмена, котрий посів третє місце:

Думаю, немає більш зневаженої і приниженої команди в історії олімпійського спорту, ніж збірна Росії. Але у фрістайлі допінгу вони, як для них звично, не приймали. Переміг спортсмен, який розгорнув прапор своєї Батьківщини, обняв представника ОАР (олімпійські атлети із Росії) — команди, позбавленої прапора, який заборонено навіть демонстру-

вати свої завойовані медалі в олімпійському селі. По-моєму, красномовний жест, який цю російську ганьбу прекрасно ілюструє. Не в російській прапор Олександр загортався, а у свій, рідний. Наявність друзів серед росіян не означає, що ми хоч на грам будемо поважати РФ як державу і станемо терпиміші до мільйонів російських дебілів, які хочуть знищити Україну.

■ Офіційно

Відповідно до пункту 17 частини 1 статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та статті 77 Бюджетного кодексу України обласна рада вирішила:

1. Визначити на 2018 рік:

— доходи обласного бюджету у сумі 8392768,907 тис. грн, у тому числі доходи загального фонду обласного бюджету 6760823,0 тис. грн, доходи спеціального фонду обласного бюджету 1631945,907 тис. грн, згідно з додатком №1 цього рішення;

— видатки обласного бюджету за головними розпорядниками коштів обласного бюджету та бюджетними програмами у сумі 8388118,907 тис. грн, у тому числі видатки загального фонду обласного бюджету 6707084,7 тис. грн, видатки спеціального фонду обласного бюджету 1681034,207 тис. грн, згідно з додатком №3 цього рішення;

— повернення кредитів до обласного бюджету у сумі 2100,0 тис. грн, у тому числі повернення кредитів до спеціального фонду обласного бюджету 2100,0 тис. грн, згідно з додатком №4 цього рішення;

— надання кредитів з обласного бюджету у сумі 6750,0 тис. грн, у тому числі надання кредитів із загального фонду обласного бюджету 4650,0 тис. грн та надання кредитів із спеціального фонду обласного бюджету 2100,0 тис. грн, згідно з додатком №4 цього рішення;

— профіцит загального фонду обласного бюджету у сумі 49088,3 тис. грн, у тому числі за рахунок передачі коштів із загального фонду бюджету до бюджету розвитку (спеціального фонду) на суму 49088,3 тис. грн, згідно з додатком 2 цього рішення;

— дефіцит спеціального фонду обласного бюджету у сумі 49088,3 тис. грн, у тому числі за рахунок передачі коштів із загального фонду бюджету до бюджету розвитку (спеціального фонду) на суму 49088,3 тис. грн, згідно з додатком 2 цього рішення.

2. Установити, що у 2018 році відповідно до статті 20 Бюджетного кодексу України у бюджетному процесі на рівні обласного бюджету застосовується програмно-цільовий метод бюджетування.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСНА РАДА СЬОМЕ СКЛИКАННЯ РІШЕННЯ

08 лютого 2018 року

Луцьк

№ 18/18

ПРО ОБЛАСНИЙ БЮДЖЕТ НА 2018 РІК

3. Визначити оборотний касовий залишок бюджетних коштів обласного бюджету на 2018 рік у сумі 5000,0 тис. грн.

4. Затвердити на 2018 рік міжбюджетні трансфери згідно із додатком №5 цього рішення.

Відповідно до статті 102 Бюджетного кодексу України установити, що надання пільг на придбання твердого палива та скрапленого газу пільговим категоріям громадян у 2018 році здійснюється у готівковій формі відповідно до грошових норм, затверджених обласною державною адміністрацією.

Установити, що кошти субвенції з обласного бюджету для надання матеріальної допомоги у розмірі по 100 тис. гривень сім'ям загиблих військовослужбовців, які брали участь в антитерористичній операції на Сході України, спрямовуються для надання матеріальної допомоги сім'ям військовослужбовців Збройних сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України, працівників міліції і добровольців, які проживали в області та загинули в ході проведення антитерористичної операції, померли внаслідок поранень чи захворювань, нещасних випадків та з інших причин. У разі загибелі або смерті вказаних вище військовослужбовців внаслідок нещасних випадків, з природних причин та в інших непередбачуваних випадках виділення матеріальної допомоги здійснюється на підставі рішення робочої групи з вирішення спірних питань щодо виплати допомоги, створеної облдержадміністрацією за участю працівників обласного військового комісаріату та апарату обласної ради.

Така допомога виплачується райдержадміністраціями, органами місцевого самоврядування рівними частками членам сім'ї, батькам і утриманцям загиблого (померлого) учасника АТО, які зареєстровані та проживають на території області. У випадку якщо одна із за-

значених осіб відмовляється від отримання одноразової грошової допомоги, її частка розподіляється між іншими особами, які мають право на її отримання.

5. Затвердити на 2018 рік перелік об'єктів, фінансування яких буде здійснюватись за рахунок коштів бюджету розвитку, згідно із додатком №6 цього рішення.

6. Затвердити на 2018 рік резервний фонд обласного бюджету у сумі 2000,0 тис. грн.

7. Затвердити перелік захищених статей видатків загального фонду обласного бюджету на 2018 рік за їх економічною структурою:

- оплата праці;
- нарахування на оплату праці;
- медикаменти та перев'язувальні матеріали;
- продукти харчування;
- оплата комунальних послуг та енергоносіїв;
- соціальне забезпечення;
- поточні трансфери місцевим бюджетам;
- підготовка кадрів вищими навчальними закладами I—II рівнів акредитації;
- оплата послуг з охорони комунальних закладів культури;
- оплата енергосервісу.

8. Затвердити у складі видатків обласного бюджету кошти на реалізацію регіональних програм у сумі 71152,8 тис. грн, згідно із додатком №7 цього рішення.

Установити, що у 2018 році використання бюджетних коштів на реалізацію регіональних програм здійснюється за порядками, що затверджуються обласною радою або обласною державною адміністрацією.

9. Розпорядникам коштів обласного бюджету забезпечити в першочерговому порядку потребу в коштах на оплату праці працівників бюджетних установ відповідно до встановлених законодавством України умов оплати праці та розміру мінімальної заробітної плати; на проведення розрахунків за електричну та теплову енергію, водопо-

стачання, водовідведення, природний газ та послуги зв'язку, які споживаються бюджетними установами. Затвердити ліміти споживання енергоносіїв у натуральних показниках для кожної бюджетної установи, виходячи з обсягів відповідних бюджетних асигнувань.

10. Установити, що у загальному фонді обласного бюджету на 2018 рік до доходів належать надходження, визначені статтею 66 Бюджетного кодексу України, та міжбюджетні трансфери з інших бюджетів.

11. Установити, що джерелами формування спеціального фонду обласного бюджету на 2018 рік є:

- у частині доходів — надходження, визначені статтею 691 Бюджетного кодексу України;
- у частині фінансування — кошти, отримані із загального фонду обласного бюджету;
- у частині кредитування — повернення коштів, наданих для кредитування індивідуальних сільських забудовників.

12. Відповідно до статей 43 та 73 Бюджетного кодексу України надати право обласній державній адміністрації отримувати у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, позики на покриття тимчасових касових розривів обласного бюджету, пов'язаних із забезпеченням захищених видатків загального фонду, в межах поточного бюджетного періоду за рахунок коштів єдиного казначейського рахунку на договірних умовах без нарахування відсотків за користування цими коштами з обов'язковим їхнім поверненням до кінця поточного бюджетного періоду.

13. Відповідно до статті 23 Бюджетного кодексу України надати право обласній державній адміністрації:

- розподіляти та перерозподіляти між бюджетами території обсяги субвенцій на здійснення програм соціального захисту за рахунок субвенцій з державного бюджету; на надання дер-

жавної підтримки особам з особливими освітніми потребами; на відшкодування вартості лікарських засобів для лікування окремих захворювань; на здійснення переданих видатків у сфері охорони здоров'я за рахунок коштів медичної субвенції у частині цільових видатків на лікування хворих на цукровий та нецукровий діабет; на виплату грошової компенсації за належні для отримання житлові приміщення для сімей загиблих осіб, визначених абзацами 5–8 пункту 1 статті 10, а також для осіб з інвалідністю I—II групи, визначених пунктами 11–14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їхнього соціального захисту», та осіб, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та потребують поліпшення житлових умов; на проектні, будівельно-ремонтні роботи, придбання житла та приміщень для розвитку сімейних та інших форм виховання, наближених до сімейних, та забезпечення житлом дітей-сиріт, дітей, осіб з їх числа;

— перерозподіляти обсяги інших субвенцій на фінансування окремих видатків соціального захисту населення між бюджетами території у межах їхнього загального обсягу з урахуванням фактичних нарахувань відповідних витрат;

— розподіляти між бюджетами території обсяги асигнувань іншої субвенції для надання матеріальної допомоги у розмірі по 100,0 тис. гривень сім'ям загиблих військовослужбовців, які брали участь в антитерористичній операції на Сході України, в межах її загального обсягу;

— за погодженням з постійною комісією обласної ради з питань бюджету, фінансів та цінової політики проводити розподіл субвенцій з місцевих бюджетів

з урахуванням змін показників міжбюджетних відносин інших місцевих бюджетів з обласним бюджетом та вимог інших нормативно-правових актів за обґрунтованим зверненням головних розпорядників коштів обласного бюджету;

— за погодженням з постійною комісією обласної ради з питань бюджету, фінансів та цінової політики проводити розподіл та перерозподіл додаткових дотацій і субвенцій з державного бюджету та за обґрунтованим зверненням головних розпорядників коштів обласного бюджету перерозподіл видатків за бюджетними призначеннями у розрізі функціональної і економічної класифікації видатків загального та спеціального фонду, програм, що фінансуються з обласного бюджету, і об'єктів, видатки на які проводяться за рахунок коштів бюджету розвитку, без зміни загального обсягу бюджетних призначень головного розпорядника коштів обласного бюджету.

14. Установити, що, у разі зміни назв структурних підрозділів обласної державної адміністрації, повноваження головних розпорядників коштів обласного бюджету, визначених цим рішенням, передаються структурним підрозділам облдержадміністрації, які є їх правонаступниками.

Департаменту фінансів облдержадміністрації, головному управлінню Державної казначейської служби України у Волинській області, структурним підрозділам облдержадміністрації після зміни назв структурних підрозділів обласної державної адміністрації забезпечити зміни назв головних розпорядників коштів обласного бюджету у документах, що використовуються у бюджетному процесі.

Установити, що передача бюджетних призначень від головних розпорядників коштів обласного бюджету новоствореним структурним підрозділам облдержадміністрації у 2018 році здійснюється відповідно до вимог частини 6 статті 23 Бюджетного кодексу України.

15. Додатки №1–7 до цього рішення є його невід'ємною частиною.

**Голова ради
Ігор ПАЛИЦЯ.**

Додатки та пояснювальна записка до рішення розміщені на офіційному сайті обласної ради.

**ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ
В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ.
ДОСТАВКА НА МІСЦЕ РОБОТИ,
ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ,
ПРОЖИВАННЯ – ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА – 10 – 13 злотих/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.**

Продаємо насіння гороху
сорту «Готівський» (Чехія), стійкий до вилягання
і розтріскування. **Ціна договірна.**
Тел. 067 332 00 24.

Продам осипку, висівки, зерно.
Можлива доставка.
Тел.: (0332) 70-85-72, 050-616-72-00.

**Сільськогосподарське товариство
візьме на роботу
агронома-садовода з досвідом
роботи в саду та догляду
за багаторічними насадженнями.
Житлом забезпечуємо.
Тел. 0673328906.**

Пам'ятники
з мармурової крихти та натурального каменю.
Виготовлення та встановлення.
(0332) 70185172, (050) 197168169.

**КОМПАНІЯ ЗАКУПОВУЄ
ЗЕРНОВІ КУЛЬТУРИ:**
тритикале, пшеницю фуражну, кукурудзу, ячмінь.
ОБ'ЄМИ ВЕЛИКІ – ВІД 22 ТОНН. САМОВИВІЗ.
ФОРМА ОПЛАТИ З ПДВ.
Інформація за тел.: 068-566-10-71 (Мар'яна),
068-743-34-79 (Михайло).

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається хата (7,5 x 10) з доброго дерева. Можна під розбір. Тел.: 066 71 82 326, 097 38 53 877.
- Недорого у с. Бережанка Горохівського району продається газифікований дерев'яний шальований будинок (2 кімнати, комора, веранда). Є літня кухня, погріб, хлів, садок, 50 соток приватизованої землі. Зручний доїзд. Власник. Тел. 099 19 97 628.
- У центрі смт Колки Маневичького району продається 2-кімнатна квартира (косметичний ремонт). Ціна договірна. Тел.: 096 90 36 941, 050 19 04 955.
- Терміново продається будинок (9 x 8) у с. Сокиричі (15 км від Луцька). Є вода, телефон, надвірні споруди, 75 соток землі. Поруч — газ. Заасфальтований доїзд. Можна частинами. Тел.: 096 83 68 448, 099 18 82 184.
- Продається у с. Княгининок Луцького району новозбудований будинок (9 x 12) з керамоблоків. Є газ, вода, світло, земельна ділянка (0,25 га). Ціна договірна. Тел.: 097 80 77 261, 099 07 93 624.
- Продається у с. Римаці Любомльського району будинок. Є усі надвірні споруди (гараж, літня кухня, хлів, льох), колодязь, земельна ділянка (0,25 га). Усе приватизоване. Ціна договірна. Розглянемо інші варіанти (обмін на квартиру у м. Вараш). Тел. 096 97 44 135.
- Продається цегляний будинок (4 кімнати, зроблений ремонт). Є літня кухня, хлів, гараж. Ціна договірна (с. Буяни Луцького району). Тел. 066 60 10 477.
- Продається у с. Білосток Луцького району хата. Є хлів, літня кухня, льох, криниця, сад, город (0,50 соток). Усе приватизоване, придатне для проживання. Ціна за домовленістю. Тел.: 099 03 82 495, 095 54 60 482.
- Продається у с. Микуличі Володимир-Волинського району дерев'яний будинок (45,6 кв. м, 3 кімнати) з усіма надвірними спорудами. Є хлів, літня кухня, льох, газ, вода, земельна ділянка (0,20 га), садок. Зручний доїзд. Ціна договірна. Тел.: 099 05 76 646, 067 28 01 447.
- Продається у м. Берестечко Горохівського району цегляний будинок (92,5 кв. м, 5 кімнат) з усіма надвірними спорудами. Є літня кухня, мисливський будинок, 2 хліви, 2 льохи, газ, вода, земельна ділянка (0,15 га), садок. Зручний доїзд. Ціна договірна. Тел. 097 43 03 725.
- Продається однокімнатна квартира у Луцьку (просп. Соборності, цегляний будинок, 6 поверх, житлова площа — 39 кв. м). Тел. 099 01 41 375.
- Недорого продається у с. Мирне Горохівського району дерев'яний будинок (газифікований, пластикові вікна). Є хлів, літня кухня, льох, криниця, 0,15 га городу. Зручний доїзд. Тел. 095 90 84 640.
- Продається цегляний будинок (68,2 кв. м, 4 кімнати) з цегляними надвірними спорудами. Є газ, електрика, центральне водопостачання, свердловина, парове опалення, 50 соток землі (с. Грибовиця Іванічівського району). Ціна 350 000 грн. Тел. 067 99 69 425.
- Продається земельна ділянка під забудову (м. Ківерці). Тел. 099 02 78 610.
- Недорого продається земельна ділянка (0,25 га) під забудову у с. Копачівка Рожищенського району. Є усі документи. Тел. 067 74 40 542.
- Продається приватизована земельна ділянка (0,16 га) у с. Городище-1 Луцького району (3 км від Луцька). Тел.: 096 84 51 016, 050 52 41 872.
- Продається приватизована земельна ділянка (0,12 га) на масиві садівничого товариства с. Лаврів. Є цегляний будинок (6 x 7), підвал, світло, вода, дерева, місце для паркування автомобіля. Усе загороджено. Тел. 098 87 26 929.
- Терміново продається дача на масиві «Нива» (10 хв. до зупинки). Є залізний контейнер, вода (+бочка). Земля доглянута. Усе загороджено. Тел. 099 74 90 539.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у газеті «Волинь-нова» — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **70 гривень + 15 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **25 грн (за сайт + 25)**. Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.
- Продається комплект запчастин до автомобіля УАЗ-469. Тел. 096 24 22 020.
- Продається кузов автомобіля УАЗ-469 (за ціною металобрухту). Тел. 096 24 22 020.
- Продаються автомобілі МАЗ-5549 (можна на запчастини), двигун у доброму стані; ГАЗ-53 (самоскид) на запчастини (за ціною металобрухту). Є документи, два редуктори. Тел.: 095 72 82 017, 098 01 86 391.
- Продається автомобіль МАЗ-533 з 6-тонним тентованим причепом, 1991 р. в., у дуже доброму стані. Тел. 097 27 39 939.
- Куплю неробочий автомобіль «Москвич», «Волга», «Запорожець». Тел. 096 65 47 613.
- Куплю автомобіль після ДТП (або такий, що потребує ремонту). Тел.: 098 62 69 296, 095 86 73 826.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається комплект запчастин до трактора МТЗ. Тел. 096 24 22 020.
- Продається комбайн «Джон Дір-940» (січкарня, у доброму стані). Ціна договірна. Тел.: 095 72 82 017, 098 01 86 391.
- Продаються зернозбиральний комбайн «Масей Фергюсон-525» (шир. жатки — 3,7), картоплезбиральний комбайн «Анна». Тел. 098 23 18 846.
- Куплю навантажувач КУН (можна запчастинами). Тел. 066 12 96 842.
- Продається зернозбиральний комбайн «Джон Дір-950» (з кабіною, жатка — 3,6). Тел. 097 87 31 729.
- Продається зернова сівалка до трактора (2,8 м, 25 анкерів, привезена з Польщі). Можлива доставка. Тел.: 096 96 95 596, 050 84 29 221.
- Продається трактор МТЗ-80 (мала кабіна) у доброму стані. Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Продаються: сівалка УПС-12 (для сівби буряка, кукурудзи, сої з весняних добрив), 2009 р. в.; плуг 5-корпусний (оборотний). Тел.: 098 45 72 642, 098 04 13 805.
- Куплю причіп (гноєрозкидач ПРТ, РОУ або аналог) у будь-якому стані, некомплектний, запчастини (рами, вісь). Тел. 095 46 04 688.
- Куплю трактор МТЗ або Т-40 у будь-якому стані. Тел.: 050 95 30 249, 098 08 61 667.
- Продаються: сівалки (зернова та бурякова), шнек, плуги (2-, 3-корпусні), культиватор, лійка (на міндобриво), борони, дискова борона, обприскувач «Сонечко». Тел. 096 94 28 410.
- Недорого продається трактор МТЗ-82, нова гума, у дуже доброму стані. Тел. 096 72 22 134.
- Терміново продається трактор Т-40 у доброму робочому стані. Недорого. Тел. 066 38 05 882.
- Продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ, велика кабіна, після капремонту. Тел. 066 38 05 887.
- Продається трактор Т-25, неперерабований. Ціна 70 000 грн. Тел. 096 80 48 733.
- Продається нова решетна віялка. Тел. 066 71 51 662.

- Продається новий плуг ПЛН 2-30 до тракторів Т-25, Т-40 (Горохівський район). Тел. 067 13 51 291.
- Продам: трактори Т-25, 1990 р. в., МТЗ-82, 1994 р. в. (привезені з Польщі. Недорого), а також сівалки, саджалки, преси та іншу с/г техніку. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.
- Продається зернозбиральний комбайн «Клаас Протектор», шир. жатки — 3,70, двигун — 6 циліндрів перкінс, січкарня, гаражне збереження. Тел. 066 96 94 045.

- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісе-екі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

- Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.

- Продається у Любешівському районі трактор Т-25 у дуже доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 098 64 06 233, 066 34 56 267.

- Продається у дуже доброму технічному стані трактор Т-25 (привезений з Польщі). Доставка безкоштовна. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.

- Продається у Любешівському районі трактор Т-40 АМ. Можлива доставка. Тел.: 097 12 77 234, 066 47 09 124.

- Недорого продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму технічному стані. Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.

- Продається трактор ЮМЗ у доброму стані (м. Горохів). Тел.: 096 16 24 287, 050 95 15 625.

- Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєрозкидачі, шпагат «Юта», ґрунтофреза, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Продається трактор Т-25 (привезений з Польщі) у доброму стані. Недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.

РІЗНЕ

- Продам мішки (з-під цукру). Тел. 050 90 40 825.
- Продам вулики українські і даданівські (б/в), а також рамки (Рожищенський район). Тел.: 097 65 45 774, 099 52 96 806.
- Продам у Луцьку міндобриво (селітра, нітраоамфоска, карбамід). Тел.: 066 96 15 543, 096 25 99 493.

- Продам люстру (5 плафонів, скло, колір — перламутр, кава з молоком. Ціна 500 грн), настінний світильник (2 скляних плафона). Ціна 200 грн). Тел.: 050 28 52 044, 097 50 48 797.

- Продається вертикально-фрезерний станок по дереву. Тел. 095 13 00 948.
- Продам вагу (500 — 1000 кг). Тел.: 066 70 60 709, 068 70 60 709.

- Продам: торфобрикети, вугілля. Надам послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 43 84 608, 098 48 13 999, (0332) 72-28-66.

- Продам: жом, торфобрикети, цеглу вогнетривку (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, вапняк (на вимостку дороги), глину, землю (на вимостку), гній коров'ячий. Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам: жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом, у мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100, 097 34 43 386.

- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, шифер (б/в), глину, чорнозем. Доставка. Послуги навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам: оцинкований металопрофіль (від 98 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (від 102 грн/кв. м), металочерепицю (від 130 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 61 грн/п. м.), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 39 грн/п. м.), арматуру (діам. — 8, ціна 10 грн/п. м.). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізані та необрізані), рейки монтажні та інші. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

- Продається дїйна коза (сміт Торчин Луцького району). Тел. 050 10 50 318.

- Продається у Ківерцівському районі молодий спокійний жеребець (1 рік 10 міс.) з возом. Тел. 096 43 02 626, 073 42 45 849.

- Продається лошиця (5,5 міс.) з великої породи, спокійна. Тел.: 098 52 27 616, 068 99 34 519.

- Продаються корова та свині, вигодувані натуральними кормами. Тел.: 095 87 65 453, 096 94 03 330, 068 04 40 477.

- Продається у Ківерцівському районі добра корова (тільна). Тел.: 066 69 24 073, 098 12 31 624, 099 16 72 676.

- Продається у с. Білосток Луцького району корова (отел у лютому). Тел. 099 61 53 858.

- Продається кобила (10 років, велика порода) у смт Олика Ківерцівського району. Тел.: 068 45 84 112, 063 25 72 681.

- Продам: тільну телицю, кормовий буряк (2 тонни), осипку пшеничну (2 тонни) у с. Вербаїв Луцького району. Тел. 050 67 88 552.

- Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.
- Продається кобила (3 роки, Турійський район). Ціна 15 000 грн. Тел. 096 47 95 703.

- Куплю корів, биків, коней, телят. Тел. 068 91 57 460.

- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 09 72 211.

- Куплю: ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

- Куплю: пшеницю 2, 3, 6-го класу, ячмінь, тритикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес, цукор, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (наявність аналізної карти. Від 40 тонн). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений студентський квиток, видааний деканатом Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки на ім'я Логвинюк Яна Анатолівна, вважати недійсним.

- Загублений закордонний паспорт (серія FF 805464), виданий 6.03.2017 р. на ім'я Менделюк Алла Сергіївна, вважати недійсним.

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, СУМУЄМО

20 лютого виповнюється рік, як відійшов у Вічність хороший чоловік та батько, люблячий дідусь, музикант від Бога

Володимир Пилипович РОСОВСЬКИЙ.

Минають дні тяжкої скорботи, печалі і розлуки, а серце не вірить, душа не сприймає, що серед живих тебе вже немає. Ти завжди був для нас надійною опорою, добрим порадиником, мудрим керівником церковного хору. Ти жив з відкритим серцем і щирою душею. Важко підібрати слова, щоб передати наш біль від передчасної смерті доброї людини,

ни, яка заслуговувала на повагу, любов і шану.

Ми низько вклоняємось перед твоєю світлою пам'яттю, ти завжди будеш жити у наших серцях. Нехай свята земля береже твій вічний спокій і наші сльози не тривожать, а Господь дарує Царство Небесне.

Усі, хто знав Володимира Пилиповича, згадайте і пом'яніть щирою молитвою.

Завжди сумуючі рідні, друзі, хористи церковного хору села Новосілки Горохівського району.

20 лютого минає рік, як обірвалося життя молодій людині — дорогої мамі, дружини, сестри, тьоті

Марії Іванівни БРОШКО (ВОЗНЮК).

Уже рік пройшов,

як стихли її кроки
І загубився голос десь у вишині.
Така підступна смерть жорстока
Враз обірвала шляхи її земні.
А залишила вічний смуток,
Пішла вона неждано із життя,
Як гірко й важко писати слова,

Бо вже не побачить вона
більш життя,
А ми не почуєм
її серця биття.

Хоча прожила вона коротке життя, але залишила світлу пам'ять у наших душах.

Хто знав Марію Іванівну — згадайте, хто пам'ятає — пом'яніть добрим словом та щирою молитвою.

У глибокому сумі сім'я та вся родина.

Футбол

Старань найрудшої динамівської чуприни задля перемоги виявилася замало.

Бойко не дотягнувся до м'яча — і суперник його миттєво покарав.

Foto: ia samy uefa.com

«Відафінити» АЕК не вдалося — аби греки тепер у Києві нас не «віддинамили»

Підопічні Олександра Хацкевича в другому таймі чи то у футбол грали, чи то дурня клеїли...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ліга Європи. 1/16 фіналу. Перший матч. АЕК (Афіни, Греція) — «Динамо» (Київ, Україна) — 1:1 (0:1 — Віктор Циганков, 19 хв.; 1:1 — Астрит Айдаревіч, 80 хв.) 15 лютого. Афіни. Олімпійський стадіон — «Спірос Луїс». Головний суддя Карлос дель Серро Гранде (Мадрид, Іспанія). «Офіційний» календарний рік київським динамівцям випало відкривати єврокубковим матчем у Греції. Супер-

« Греки забили гол, на який — будьмо відвертими — заслужено «нарали».

ником підопічних Олександра Хацкевича в 1/16 фіналу Ліги Європи жереб визначив афінський АЕК. Уже в дебюті поєдинку на футбольному майданчику в буквальному розумінні пролилася кров — розсіченням назвав Денис Гармаш. Лікарям довелося оперативним накладати гравцю еластичну пов'язку у вигляді такої собі «панчохи».

Витримавши стартову активність суперника, кияни ближче до середини першого тайму таки відкрили рахунок! На 19-й хвилині Дерліс Гонсалес уперто проредерся правим флангом і прострілив у центр штрафного на Віктора Циганкова — рудоволосий півзахисник «Динамо» не схивив! А ось у другому таймі динамівці якимось надто помітно

почали віддавати ініціативу суперникам. Небезпечні моменти біля воріт гостей почали виникати один за одним. І за 10 хвилин до кінця основного часу господарі таки досягли бажаного. Голкіпер киян Денис Бойко, вочевидь, тришки помилувався у виборі позиції, а швед балканського походження Астрит Айдаревіч з метра у порожні ворота головою влучив без проблем. Греки забили гол, на який — будьмо відвертими — заслужено «нарали». Загалом єврокубкову ні-

ЗА ВОРОТАМИ

Олександр ХАЦКЕВИЧ, головний тренер «Динамо»:
«Ми не виграли, але й не програли, адже позаду тільки перший тайм протистояння. Вдалося забити на чужому полі, але не вдалося довести гру до перемоги. Потрібно було використувати контратаки, грати сміливіше. У другому таймі ми вже більше позиційно оборонялися. Володіння м'ячем переважало у команди суперника. В плані руху першу гру хлопці витримали, і тепер з кожною грою ми повинні додавати».

Ще про спорт читайте на с. 1 і с. 13.

Світ захоплень

«Академіки» з Луцька на «Кубку Світязя» наловили майже 5 кілограмів риби

Такий результат дав змогу здобути цьогорічний трофей традиційного турніру із зимової риболовлі на мормишку

Валентин БОРТНІЧУК, головний суддя змагань

За «Кубок Світязя-2018» змагалася 20 команд з усієї Волині. Захід організували Нововолинський спортивно-оздоровчий комплекс «Шахтар», відділ у справах молоді та спорту Нововолинської міської ради, центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» за сприяння Шацького національного

природного парку та Світязької сільської ради. Після реєстрації учасників та інструктажу з техніки безпеки о 9-й годині розпочалася хоч і тиха, але азартна боротьба за підводні трофеї. Завдяки прекрасній сонячній погоді та міцній кризі на озері Світязь чотири години залікового часу пролетіли непомітно.

У підсумковому зважуванні третє місце з результатом 1,850 кг посіла команда «Урожай» із Нововолинська (Геннадій Шукатка, Ігор Мусій, Олександр Руокіс). Другу сходинку з 2,160 кг риби зайняла досвідчена дружина господа-

« Завдяки прекрасній сонячній погоді та міцній кризі на озері Світязь чотири години залікового часу пролетіли непомітно.

рив турніру «Патріот-1» (Володимир Цвид, Віктор Курчак, Василь Денисовець). А «Кубок Світязя» здобув луцький колектив «Академія» з уловом 4,655 кг (Андрій Сітовський, Роман Григор'єв, Володимир Мединський). Призи у номінаціях от-

Фото Валентина БОРТНІЧУКА.

Відразу видно: академіки риболовлі.

римали: «Найбільша риба» — Геннадій Шукатка із Нововолинська, «Наймолодший рибалка» — Андрій Кужель із Грабового Шацького району, «Королева риболовлі» — директор Шацького національного природного парку Марія

Христецька, «Заслужений волонтер» — Володимир Сіжук із села Світязь. Після офіційного нагородження всіх спортсменів частували смачною юшкою зі своєї риби, приготовленою прямо на льоду. ■

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua
Головний редактор Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

Заснована 27 вересня 1939 року. Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
НАША АДРЕСА: 43025, Луцьк, просп. Воли, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Перодрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94		ВІДДІЛ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора		Місцевого самоврядування і сільського життя	
Уліцький Василь Михайлович	72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович	72-51-02
Світківська Галина Йосипівна	72-20-07	Інформації	
Рузак Петро Макарович	72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Римар Микола Анатолійович	72-38-94	Соціального захисту	
Наумук Сергій Васильович	72-51-02	Сомова Євгенія Володимирівна	72-38-94
Відповідальний секретар		Економіки	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02	Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Заступники відповідального секретаря		Освіти і культури	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66	Занюк Лариса Віталівна	72-38-94
Банада Олена Андріївна	72-06-66	Реклами і маркетингу	
Головний художній редактор		Борох Сергій Іванович 77-07-70	
Міщук Олександр Ярославович	72-06-66	Листів і зв'язків із читачами	
Головний бухгалтер		Снічук Христина Миколаївна 72-38-94	
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07	Приватних оголошень	
		Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32	
		Спеціальний кореспондент	
		Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94	
		Фотокореспонденти	
		Філюк Олександр Миколайович 72-06-66	
		Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66	

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
Волинь — 61136,
Рівненщина — 61615
Регістраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**тираж 40 000.
зам. № 135.**